

SAFRANBOLU

OCAK - NİSAN - 2019 YIL: 3 - SAYI: 8

TİCARET VE SANAYİ ODASI
113. yıl

Müze Kent SAFRANBOLU

İMTİYAZ SAHİBİ
Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Ali Sami ACAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yasin DİKMEN

EDİTÖR
Doç. Dr. İsmail ŞAHİN

KAPAK FOTOĞRAFI
Cemil BELDER

GRAFİK TASARIM
Cemil BELDER

İLETİŞİM
+90 (370) 712 16 70
+90 (370) 712 73 92
+90 (370) 712 35 93 (fax)

www.safranbolutso.org.tr
safranbolutso@tobb.org.tr

   /safranbolutso

Belediye İş Merkezi Kat:5
Safranbolu / Karabük

Fotoğraf, İllustrasyon & Grafik tasarımların
tüm hakları ve sorumluluğu sahiplerine aittir.
Kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı
Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

Yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek alıntı
yapılabilir. Yazıların sorumluluğu
yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 03... **MECLİS BAŞKANINDAN**
HEP BİRLİKTE DURMADAN
ÜRETMEK VE ÇALIŞMALIYIZ
MECLİS BAŞKANI - CENGİZ ÜNAL
- 05... **YÖNETİM KURULU BAŞKANINDAN**
EKONOMİDE ATILACAK ÇOK ADIM,
YAPILACAK ÇOK İŞİMİZ VAR
YÖNETİM KURULU BAŞKANI - ALİ SAMİ ACAR
- 06... TÜRKİYE EKONOMİ ŞURASI,
CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN'IN
KATILIMLARIYLA TOBB'DA YAPILDI
- 09... SAFRANBOLU TİCARET ODASINDAN
İSTİHDAM ÇAĞRISI
- 10... **USTANIN DİLİNDEN**
MAHALLE BAKKALI
İSMAIL TURGUT
- 18... SAFRANBOLU TSO DOĞU AKDENİZ ULUSLARARASI
TURİZM VE SEYAHAT FUARI FUARINDA
- 20... **SAĞLIK**
ÖZGÜRCE GÜLÜMSEMEK HAYAL DEĞİL
GÖKÇE AYDIN
- 22... TOBB TÜRKİYE SEKTÖREL EKONOMİ ŞURASI,
7 BAKANIN KATILIMIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ
- 23... İŞBAŞI EĞİTİM PROGRAMI
SERTİFİKA TÖRENİ DÜZENLENDİ
- 24... **TEKNOLOJİ**
DİJİTAL FOTOĞRAF & ARŞİVLEME
CEMİL BELDER
- 28... SEYAHAT ACENTALARINI SAFRANBOLU'DA AĞIRLADIK
- 30... **BAŞARI HİKAYESİ**
BAŞARININ EN BÜYÜK SIRRI; SABIRLI OLMAK,
SÖZÜNDE DURMAK VE DOĞRU OLMAK
REMZİ GÜR
- 40... COĞRAFİ İŞARETLERDE DENETİME HIZ VERİLDİ
- 42... **SÖYLEŞİ**
1974-1980 SAFRANBOLU BELEDİYE BAŞKANI
KIZILTAN ULUKAVAK
- 52... MECLİS ÜYELERİ BİLGİLENDİRME
SEMİNERİNE KATILDIK
- 54... **GEZİ-YORUM**
YENİŞEHİR ÖZELİNDE KENT HAFIZASI
ARAŞTIRMACI - YAZAR / HÜSEYİN KARATAŞ
- 60... DALGALI PİYASALARDA GELECEĞİ ÖN GÖRME VE
ŞİRKET YÖNETİMİ SEMİNERİ DÜZENLENDİ
- 60... TOBB BAŞKAN YARDIMCISI ZEYTİNOĞLU
SAFRANBOLU TİCARET ODASI'NI ZİYARET ETTİ

MECLİS BAŞKANINDAN CENGİZ ÜNAL

HEP BİRLİKTE DURMADAN ÜRETMELİ VE ÇALIŞMALIYIZ

Demokrasimiz açısından önemli bir adımı daha, başarılı bir şekilde geride bırakmanın haklı gururunu yaşamaktayız. Bu güzel seçim atmosferinde kazanan, her zaman olduğu gibi demokrasi olmuştur. Safranbolu'da sükûnet içinde geçen seçim sonucunda Safranbolu Belediye Başkanlığını kazanan Elif Köse'yi tebrik ederim. Safranbolu gibi tarihi zenginliklere, kültürel mirasa sahip bir şehrimizde belediye başkanlığını kazanan ilk kadın belediye başkanı olmasını da ayrıca kutlarım. Elif Hanım ile birlikte Safranbolu Belediye Meclis Üyeliğine ve Safranbolu İl Genel Meclis Üyeliğine seçilen hemşehrilerimizi de tebrik ederim. Karabük ili ve ilçelerinde seçim yarışını kazanan Belediye Başkanları, Belediye Meclis Üyeleri, İl Genel Meclis Üyeleri ile Köy ve Mahalle Muhtarlarını da tebrik eder; görevlerinde sonsuz başarılar dilerim.

Sandiğa gidip oyunu kullanan, ülkemizin geleceğine ve demokrasiye sahip çıkan herkese teşekkür ediyorum. Safranbolu başta olmak üzere; seçimlerin huzur ortamı ve yüksek katılımı ile gerçekleşmesi, milletimizin demokrasiye sahip çıktığını ve yönetimde güçlü bir irade ortaya koyduğunu gösteriyor.

Genel ve yerel seçimleri artık geride bıraktık. Uzunca bir süre seçim olmayacak. Ülkemiz, gündemini ekonomiye çevirmeli; hedefimizde istihdam ve üretim olmalıdır. Türkiye'nin geleceği için siyasi amacı bir tarafa bırakarak hep birlikte durmadan üretmeli ve çalışmalıyız. Ülkemizin ekonomimiz ile büyüyeceğini asla unutmamalıyız.

Paylaşma ve dayanışma duygularının doruğa çıktığı, gönüllerin birleştiği, dostluk ve kardeşlik duygularının yoğunlaştığı, on bir ayın sultanı Ramazan ayına ulaşmanın huzur ve mutluluğunu da hep beraber yaşıyoruz. Ramazan, insanoğlunun sadece midesini dinlendirdiği bir ay olmayıp; ruhumuzun ihtiyaç duyduğu manevi gıdaların alındığı, dayanışma duygularının ön plana çıkarak fakirin, yetimin, yaşlının, kimsesizin daha fazla hatırlanıp, görülüp gözetildiği bir aydır. Ramazan ayının, ülkemizdeki kardeşlik duygularının daha da artmasını; birlik ve beraberliğimizi daim etmesine vesile olmasını temenni ediyorum. Bu duygu düşüncelerle Safranbolu halkımız başta olmak üzere tüm İslam aleminin Ramazan ayını ve Ramazan Bayramı'nı tebrik ederim.

EKONOMİDE ATILACAK ÇOK ADIM, YAPILACAK ÇOK İŞİMİZ VAR

Demokrasimizin temel taşlarından biri olan yerel seçimleri 31 Mart tarihi itibarıyla Safranbolu'muzda huzur ve sükunet içinde geride bırakmış bulunuyoruz.

Bu demokratik seçim sonucunda Safranbolu'muzda seçimi kazanan Elif Köse'yi, tüm Safranbolu Belediye Meclis Üyelerimizi, Safranbolu İl Genel Meclis Üyelerimizi tebrik eder; üstlenmiş oldukları görevlerinde başarılar dileriz. Karabük ili ve diğer ilçelerinde seçimi kazanan Belediye Başkanları, Belediye Meclis Üyeleri, İl Genel Meclis Üyeleri, Köy ve Mahalle Muhtarlarımızı da tebrik ederiz.

İş dünyası olarak istikrardan ve büyüyen Türkiye'den yana olduğumuzu belirtir; 31 Mart seçimlerinin Safranbolu'muzda ve ülkemizde güçlü, devamlı büyüyen bir ekonomiye vesile olmasını temenni ederek, seçim sonuçlarının ülkemize ve Safranbolu'muza hayırlı olmasını dileriz.

Seçimler artık geride kaldı, 4,5 yıllık seçimsiz bir döneme giriyoruz. Bundan sonra Türkiye'nin ilk gündem maddesi ekonomi olmalı. Zira ekonomide atılacak çok adım, yapılacak çok işimiz var. Bu dönemi, kesintisiz bir icraat dönemine çevirmeliyiz.

İslam dünyasının büyük bir özlemle beklediği rahmet, bereket, mağfiret iklimi olan 11 ayın sultanı Ramazan-ı Şerif'e hep birlikte kavuşmanın heyecanı ve mutluluğunu yaşamaktayız. Bu ay, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in nazil olmaya başladığı ve oruç ibadetimizi eda ettiğimiz mukaddes bir aydır. Bu kutsal ayda, yoksul ve yoksun kardeşlerimizin yaralarını sarmak; zengin-fakir, genç-yaşlı demeden aynı sofraya oturmak, aynı saflarda durmak birliğimizi ve beraberliğimizi daha anlamlı hale getirecek, daha da güçlendirecektir. Bu duygu ve düşüncelerle hemşehrilerimizin Ramazan ayını kutlar, bayramlarını da tebrik ederim.

TÜRKİYE EKONOMİ ŞURASI, CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN'IN KATILIMLARIYLA TOBB'DA YAPILDI

www.safranbolutso.org.tr

TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu'nun evsahipliğindeki Türkiye Ekonomi Şurası; Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay; Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez, Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mustafa Varank, Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli, Ticaret Bakanı Ruhsar Pekcan, Oda ve Borsa Başkanları, Meclis Başkanları, OSB Başkanları ile çok sayıda iş insanının katılımıyla TOBB İkiz Kuleler Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Şura'da iş dünyasının temsilcileri sorun ve çözüm önerilerini birinci ağızdan Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Bakanlar ile paylaşma imkânı buldu. Şurada Odamız adına Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar ve Genel Sekreter Ömer Tüfekçi yer aldı.

TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu konuşmasında, 2003 yılında başlayan Ekonomi Şuralarında, hep yanlarında oldukları ve iş dünyasına destek verdikleri için Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a teşekkür etti. 2017'de iş dünyasının istihdamda ve yatırımda rekorlar kırdığını hatırlatan Hisarcıklıoğlu, aynısını 2019'da da yapmaya hazır olduklarının altını çizdi. Erdoğan'dan özel sektörü desteğinin devamını isteyen Hisarcıklıoğlu, "Şu an bu salonda, 81 il ve 160 ilçeden, bölgelerinin kanaat

önderleri olan, Oda ve Borsa Başkanlarımız bulunuyor. Onlar Temmuz'dan beri yoğun bir mesai harcadılar. İllerin ve ilçelerin sorunlarını çıkardılar, öneriler hazırladılar. Böylece tüm ülkede, yerelde hangi ekonomik sıkıntılar yaşıyorsa, hepsini tespit ettiler. Emekleri için teşekkür ediyorum. Biz şimdi tüm bunları, il bazında ve ayrıca bakanlıklara göre tasnif ediyoruz. Şura'dan sonra tamamını size ve her birini ilgili kamu kurumlarına ileteceğiz" dedi.

-İŞ DÜNYASINA MORAL

İş dünyası için en büyük teşvikin devletini yanında görmek olduğunu bildiren TOBB Başkanı Hisarcıklıoğlu, "Sizin liderliğinizde, gündeme getirdiğimiz her konuda, geçmişte olduğu gibi, çözüm sağlayacağımıza inanıyoruz. İşte bununla ilgili pek çok örneği, şu geçtiğimiz birkaç ayda yaşadık. Kısa çalışma ödeneği ve asgari ücret desteği artışıyla, firmalarımızın üstündeki yükleri azalttınız.

İç Piyasaya destek için, 4 sektörde KDV ve ÖTV indirimi yaptınız. Bankaların yüksek faiz uygulaması yüzünden, büyük sıkıntı yaşadığımız, krediye erişimde, aylık %1,54 faizle, Kobilere kredi imkânı sundunuz. Mera fonu gibi ciddi bir yükün kaldırılmasını sağladınız. Kamu müteahhitlerine taşıfıye ve devir hakkı tanıdınız. Uzun yıllardır beklediğimiz, ticari hayata büyük kolaylık getirecek, devlet destekli ticari alacak sigortasını başlattınız. Meslek liselerinde 81 ilde kamu-özel sektör

işbirliğini tabanda sağlayacak projeyi de hayata geçiriyorsunuz, Yine bu vesileyle, aramızda bulunan sayın Bakanlarımıza tüm bu icraatlar için teşekkür ediyorum" diye konuştu.

-BANKALARLA İSTİŞARE

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın liderliğinde, Hükümetin istihdamı, ticareti ve sanayiye destekleyen adımları ile her kesime dokunan müjdelere, iş dünyasının moralini ve şevkini artırdığını ifade eden Hisarcıklıoğlu şöyle konuştu:

"Son 3 ayda TOBB olarak bir ilki daha gerçekleştirdik. Bankalarla birlikte tüm Anadolu'yu dolaştık. 81 il'den tüccar ve sanayicilerle bir araya geldik. Burada şunu gördük, KOBİ'lerin en büyük sıkıntısı nakit açığı. Finansmana erişimde büyük sıkıntı var. Yüksek kredi faizleri, bir türlü reel sektörümüzün yakasını bırakmıyor. Yaptığımız işin bereketi kalmıyor. Ne yatırım yapıyor, ne de iş hacmimizi artırabiliyoruz. İşte bu ortamda, yüksek faize karşı sizin gösterdiğiniz hassasiyet ve mücadele, bizlere güç ve moral veriyor. Bizler de, Sizin, bu konudaki çağrınıza, ilk ve en somut katkıyı verdik. TOBB, Odalar ve Borsalar, tüm kaynaklarını bir araya getirdi. Bugüne kadar ülkemizde ticari kredilere uygulanmış en düşük faiz oranıyla, KOBİ'lerimize nefes kredisi temin ettik. Yaklaşık 100 bin Kobimize, 12 milyar lira, düşük faizli kaynak sağladık. Sizin tabirinizle "finansmanda inovasyon" yaptık.

-CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN

Türkiye ekonomisinin nabzının şuranın yapıldığı salonda attığını belirten Erdoğan, "Biz şimdiye kadar ekonominin mimarisini hep buradaki hazırlan ile istişare içinde inşa ettik. Hiçbir zaman 'biz yaptık oldu' demedik. Yer geldi kendi gönül dünyamıza sığdırmakta zorlandığımız adımları dahi buradaki istişareden çıktığı için atmaktan çekinmedik. 'Önce millet, önce memleket'

ifadesi bizim için bir seçim sloganı değil, hayat felsefemizin ta kendisidir." ifadelerini kullandı. Son 16 yılda Türkiye'yi 3,5 kat birlikte büyüttüklerini kaydeden Cumhurbaşkanı Erdoğan, şöyle devam etti:

"Girişimcilerimizi, yatırımcılarımızı sizlerle birlikte dünyaya açtık. Teknolojiyi, e-ticareti, yeni sektörleri sizlerle birlikte ülkemizin gündemine taşıdık. Gümrük kapılarının yenilenmesinden lisanslı depoculuğa, mesleki yeterlilikten finansmana erişime kadar pek çok çalışmayı sizlerle birlikte hayata geçirdik. İş yapılmasının önündeki engelleri sizlerle birlikte tespit edip kaldırdık. Yatırım ortamını sizlerle birlikte iyileştirdik. Kısa çalışma ödeneğini, Sosyal Güvenlik Kurumunun prim borçlarının vadelerlendirilmesini, asgari ücret desteğini, lisanslı depoculuk desteğini, KDV, ÖTV indirimlerini, kredi yapılandırılmalarını, faiz indirimlerini, KOBİ kredilerinin yaygınlaştırılmasını, ihracat kapama sorunlarının çözümünü, ticari araç kiralama ile ilgili düzenlemeleri ve diğer pek çok uygulamayı sizlerle birlikte gerçekleştirdik. Geçtiğimiz Ağustos ayında döviz kurunda başlayan faiz ve enflasyona da sirayet ederek ekonomimizi tehdit eden sıkıntıların aşılması için gereken tedbirleri yine sizlerin taleplerine göre uygulamaya aldık. İnşallah 2023 hedeflerimize de yine sizlerle birlikte ulaşacağız."

"Hep birlikte Türkiye'yiz, hep birlikte Türk ekonomisiyiz." ifadesini kullanan Erdoğan, "Ticarette de siyasette de diğer alanlarda da başarının sırrı önce inanmak, sonra harekete geçmek, ardından da yılmadan mücadeleye devam etmektir. İnancı ve mücadele azmi olmayanlarla yürünebilecek hiçbir yol yoktur. Bugüne kadar elde ettiğimiz her başarının gerisinde milletimize ve ülkemize olan inancımız yatıyor. Bu inançla geçtiğimiz her mücadeleyi Allah'ın izniyle zafere ulaştırdık." değerlendirmesini yaptı.

SAFRANBOLU TİCARET VE SANAYİ ODASINDAN İSTİHDAM ÇAĞRISI

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Ali Sami Acar "İstihdam Seferberliği" hakkında açıklamada bulundu. Hatırlayacağınız üzere 21 Ocak'taki TOBB Türkiye Ekonomi Şurası'nda Cumhurbaşkanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan iş dünyasına yeni bir istihdam seferberliği çağrısında bulundu. Sayın Cumhurbaşkanımızın bu çağrısının ardından Hazine ve Maliye Bakanımız, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımız ve TOBB Başkanımız iki hafta boyunca yoğun bir şekilde çalışarak istihdam teşviklerini hazırladı. Bunlara yönelik yasal düzenleme de hızla Meclis'ten geçti ve Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. 25 Şubat 2019 tarihinde TOBB Başkanımızın ev sahipliğinde Hazine ve Maliye Bakanımız, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımız ile Oda ve Borsa Başkanlarımızın ve TOBB Sektör Meclisi Başkanlarımızın katılımıyla "Burası Türkiye Burada İş Var" sloganıyla İstihdam Seferberliği 2019 kampanyası başlatıldı.

İstihdam Seferberliği 2019 kapsamında iş dünyamıza, girişimcilerimize 8 farklı teşvik sunuluyor ve bunları pek çoğu tarihi destekler şeklinde. Ben size bunlardan özellikle çok önemli gördüğüm ikisinden bahsedeceğim. Birincisi; nisan ayı sonuna kadar sağlayacağınız her ilave istihdamın tam 3 ay boyunca ücretini, sigorta primlerini ve vergisini devlet karşılıyor. Bu 3 ay boyunca işverenin maliyeti sıfır. 2.021 TL ücret ve 1.113 TL sigorta ve vergiler olmak üzere 3.134 TL'yi devletimiz karşılamış olacak. İşveren cebinden sıfır maliyetle yeni bir işsiz kardeşimizi işe almış olacak.

Devamındaki 9 ay boyunca da devletimiz sigorta primlerini ve vergileri ödemeye devam edecek. Yani aylık 1.113 TL'yi devletimiz karşılayacak. Biz işverenler olarak sadece çalıştırdığımız kardeşimize ücretini ödeyeceğiz. İş alınacak kişi kadın, genç ve engelli ise 9 aylık süre 15 aya kadar uzamış olacak. Yine imalat sanayi ve bilişim sektöründe aylık 1.113 TL olan prim ve vergi teşviki 2.712 TL olarak verilecek. Buradan iş dünyasına çağrıda bulunuyorum. Gelin bu tarihi teşvikten yararlanın. Böyle bir teşviki hayata geçirdiği için hükümetimize çok teşekkür ediyoruz. İkincisi de; herhangi bir sebeple işinde sıkıntı yaşayan girişimcilerimiz için çok önemli bir destek getirildi. Böylece Devletimiz sıkıntılı günümüzde de yanımızda olduğunu bir kez daha gösteriyor. Eğer bir işveren işlerinde sıkıntı yaşıyorsa, faaliyetleri durmuş ya da azalmışsa; çalışanlarının maaşı 3 ay boyunca "Kısa Çalışma Ödeneği" kapsamında İşsizlik Sigortası Fonu'ndan ödeniyor. Yani burada devletimiz işverene diyor ki, düzenini bozma, istihdamı koru.

Bu teşviklere ilişkin tüm detaylara istihdamseferberligi.org adresinden ulaşabilmek mümkün. Aklınıza takılan bir konu olursa Odamıza ulaşmanız mümkün. Bu teşvikler konusunda şirket sahipleri ve yöneticileri kadar muhasebecilere ve şirketlerin insan kaynakları yöneticilerine de büyük görevler düşüyor. İstihdam teşviklerinin iyi anlaşılması ve uygulanması konusunda onlardan ekstra hassasiyet bekliyoruz. Önümüzdeki süreçte de Valimiz, Kaymakamlarımız, Belediye Başkanlarımız, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımızın yerel teşkilatları ve iş dünyası kuruluşlarımızın başkanlarının katılımıyla üyelerimize yönelik olarak istihdam teşvikleri bilgilendirme toplantıları yapmaya devam edeceğiz. İlimizde her ay en çok ilave istihdam sağlayan üyelerimizi kutlayacağız. Bakın 2017'deki istihdam seferberliğinde kamu-özel sektör olarak el ele verdik ve 1,5 milyon ilave istihdam sağladık. Kamu-özel sektör el ele verdi mi yapamayacağı şey yoktur.

Buradan tüm iş dünyamıza ve işverenlere de çağrıda bulunuyorum. Sizler vasıtasıyla ülke çapındaki tüm işverenlere sesleniyoruz; Türkiye'nin gücüne ve geleceğine güvenin. İstihdam Seferberliği 2019'a katılın, bu tarihi istihdam teşviklerinden faydalanın. En az bir işsiz vatandaşımızı işe alarak, hem işinizi geliştirin, hem ekonominin büyümesine katkınız olsun, hem de Türkiye'nin geleceğine yatırım yaparak, kazanan siz olun. Dünyün en çok kazananları, Türkiye'ye yatırım yapanlar, Türkiye'de istihdam sağlayanlar oldu. Yarının en çok kazananları da, bugün Türkiye'ye yatırım yapanlar, insanımıza istihdam sağlayanlar olacak. Bu topraklarda bereketi ve umudu hiç kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz.

Bereketli ve umut dolu bir güne merhaba demek için, burada iş var, burada aş var, burada gelecek var diyoruz. Sizleri Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası olarak saygıyla selamlıyorum.

Ali Sami ACAR
Yönetim Kurulu Başkanı

USTANIN DİLİNDEN

İSMAİL TURGUT

“

Yaşadığım sürece,
ilk günkü
heyecanla
dükkanımı açmaya
devam edeceğim.

”

Fotoğraf : Yasin Dikmen

BAKKAL İSMAİL AMCA

Fotoğraf : Yasın Dikmen

“ Evimizin anahtarını bıraktığımız, çocuklarımızı rahatça emanet ettiğimiz, paramız yetmediğinde verisiye yazdırdığımız mahalle bakkalları birer birer kapanıyor. Ülke genelinde yaygınlaşan süpermarketlere rağmen var olma mücadelesi veren eski kuşak bakkallardan biridir Bakkal İsmail Turgut, Safranbolu'da bilinen adıyla “Bakkal İsmail Amca”.

Şiir yazmayı seviyor. Düşünlerde, bayramlarda, ölenlerin ardından şiirler okuyor. Sevenleri, sosyal medya üzerinden "Bakkal İsmail" - "İsmail Amcadan Alışveriş Yapanlar" gibi sayfalar oluşturarak onunla ilgili anılarını ölümsüz hale getiriyor. Yaşam enerjisini sevenlerinden alan İsmail Amca zaman zaman ulusal basında da yer alıyor.

Aradığınız her şeyi bulabileceğiniz bakkalların son örneğidir Bakkal İsmail Amca. Şimdi biz soruyoruz o konuşuyor.

İsmail Amca seni senden dinleyebilir miyiz?

1930 doğumluyum. Bizim ailemiz (eşimin ailesi) dedelerimizden beri bakkalcılıkla uğraştı. Ben çocukken, hattaben daha ilkökula giderken Ulucami yanındaki dükkânda dedemiz bakkalcılık yapardı. Bölgede Askeriye'nin olması ve Ulucami yanında yerleşimin olması dolayısıyla Kiranköy'de bir hareketlilik söz konusuydu. Babası ile bu mesleği bir süre yapan babam (kayınpederim), İzzetpaşa camii önündeki

çeşmenin bitişiğindeki dükkâna kendisi bakkal dükkânı açtı. Tarihi Çarşı, özellikle Cumartesi pazarı kurulduğu gün çok kalabalık olurdu. Bakkal dükkânına yaklaşık 50 metre ileride kurulan pazara gider ürünler satardık. Öyle fakir insanlarımız vardı ki çamaşır yıkamak için sabun alamaz, onun yerine eskiden çamaşır yıkamada kullanılan kaya gibi killeri satın alırdı. Çamaşır yıkamakta sabun pahalı geldiği için bu killeri kullanırlardı.. Sabun alacaklarda sabunun

hepsini alamaz, dörtte birini alırlardı. Hacı Şakir sabununu ip ile dörde bölerdik, sabun bıçakla kesilmez parçalanırdı o yüzden sabunu ip ile bölerdik. Köyüne giderken çoluk çocuğuna en fazla beş tane halka şeker hediye alabilirdi. Harp yılları olduğu için o dönemde yokluk vardı. Bununla birlikte dükkânımızda altı ayda satamadığımız ürünü o pazarda bir günde satardık. Çerkeş'ten bile pazara gelen insanımız olurdu. Çerkeş'ten yürüyerek gelirlerdi, bir günlük yolu teperdi insanımız bu pazara gelmek için. 1948 yılında Aslanlarda açtığımız dükkân, daha inşaat iken babamın

inşaat sahibine binanın altındaki dükkânı kimseye vermemesini, oraya bakkal dükkânı açacağını söylemesiyle açıldı ve Aslanlardaki dükkânımızın hikayesi yetmiş bir yıl önce böyle başladı. O ara İstanbul'dan mallar gelmişti. Evlerin hayatlarında oynuyordu çocuklar, afacanlık yapıyor, bina yıkarıyorlardı. İnşaat tam bitmeden, badanasını bile yaptırmadan taşındık o dükkâna.

Eşinizle evlenmeden önce de bakkal dükkânında kayınpederinizle çalışıyormuydunuz?

Benim kendi ailem köyden fabrikada çalışmak için Yazıköy'e yerleşmiş. Fabrikada çalışanlar, Yazıköy'den Demir Çelik Fabrikası'na her gün dereden tepeden geçerek Bostanbükü'nden doğru yürüyerek işe gidip gelmişler. Bir müddet sonra Bağlar'a taşındık. Bağlar'a taşındığımızda kayınpederim olan Kadir Sunar ile tanıştım. Evlerimiz bitiştik, yıllarca komşuluk ettik. Rahmetli eşim ile

hizmet etmek için birçok şeyi bulundurduk bu küçük bakkalımızda. Eskiden iki ayda bir İstanbul'a ürün almaya giderdik. Züccaciye ürünleri de gelirdi, birkaç sandık ürün alırdık. Ürünlerin hepsi sağlam gelmiyordu tabi. Hamallar taşırken sandıkları gümden yere bırakıyorlardı, zayıf çok oluyordu. Bizde kendimiz gidip almaya karar verdik. Vatan-daşımıza iyi hizmet ettiğimiz için bu yıllara kadar gelebildik. Evet, eskiden yok yoktu diyebilirim ama şimdi aynı şeyi söyleyemiyorum.

İlkokula giderken sizden alışveriş yapmayı çok severdik. Okul çıkışları sizden bir ürün aldığımızda mutlaka bize küçük ikramlarda bulunurdun ve bize nasihat ederdin. Çocukları çok seviyormusunuz?

Sevilmeyen mi çocuklar? Onlar bizim geleceğimiz. Dünyanın en güzel duygusu çocuk sahibi olmaktır. Bana alışverişe gelen her çocuğu kendi çocuğum gibi gördüm. Bazen gofret, bazen bisküvi ikramında bulunarak yüzlerindeki tebessümü görmek istedim. Aradan yirmi otuz yıl geçmiş şehir dışına gitmiş, emekli olmuş, gelmiş bana hala onlara vermiş olduğu ağız cam kapaklı bisküvi tenekesini soruyorlar. İsmail Amca bisküvi teneke duruyor mu, diyorlar. Onların hatıralarında böyle kalabilmek ne mutlu.

Fotoğraf : Yasın Dikmen

USTANIN DİLİNDEN

Fotoğraf : Hüseyin Karataş

Geçmişe dönseydiniz yine Bakkal İsmail olmak ister miydiniz?

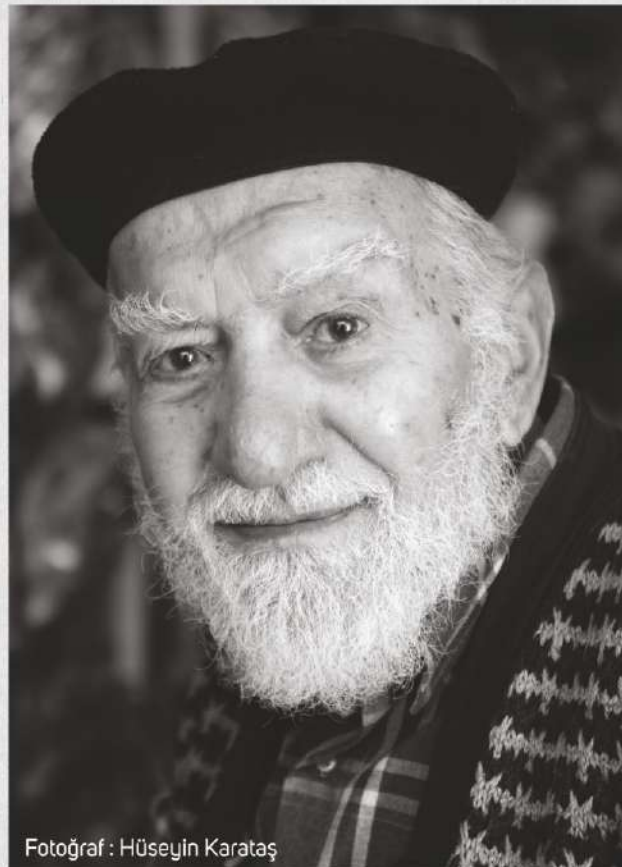
Başka mesleği bilmedim, düşünmedim; yine Bakkal İsmail olmak isterdim.

Nüfusun artmasıyla büyük marketlerin, özellikle de ulusal marketlerin açılması bakkalların azalmasında etkili oldu. Mahalle bakkalı kültürü kalmadı. Eski sıcaklığı, eski lezzeti arıyormusunuz?

Eskiden on beş çuval, yirmi çuval toz şeker alırdık. Kapının önüne yığılırdık ve çabuk satılırdı çuvalardaki şekerler. Şimdi bir çuval şeker alıyoruz bir ay duruyor. Eş dost bizden borç para isterdi bizde eski dost diye kıramaz, verirdik. Sonra bir bakardım benden aldığı borç ile diğer bakkallardan bakkaliye almış, dolmuşta falan tesadüf karşılaştım. Veresiye defterlerini de çok kez yırtmışımdır. Müthiş derecede alamadığımız paralar oldu, hele kayınpederimden kalan veresiye defterine hiç bakmadım bile. Gücü olan imkânı olan verirdi dedim. İstemedim, isteyemedim. Vatandaşımız askere gidiyor, çoluk çocuk sana emanet diyordu. Nasıl vermeyeceksiniz o insana veresiye? Allah'tan korkar, kuldan utanırım. Geldikten sonra pek çoğundan alamadım. Dükkanımın önünden değil de uzaklardan geçip gidiyorlardı. Demek ki imkanı yok veremiyor dedim ve sineye çektim. O yüzden içkim, kumarım, kötü alışkanlığım olmamasına rağmen ev köy sahibi olmadık; ama olsun herkesin canı sağ olsun.

Hala veresiye veriyor musunuz?

Ustanmadık hala tanıdıklarına veriyorum onlar da sağ olsunlar bir ay olmadan borçlarını getiriyorlar.

Fotoğraf : Hüseyin Karataş

SAFRANBOLU TSO DOĞU AKDENİZ ULUSLARARASI TURİZM VE SEYAHAT FUARI FUARINDA

www.safraanbolutso.org.tr

EMITT- Doğu Akdeniz Uluslararası Turizm ve Seyahat Fuarı 31 Ocak- 03 Şubat 2019 tarihleri arasında kapılarını 23. kez küresel seyahat sektörüne açtı.

Fuar, 94 ülkeden gelen 57.000'den fazla ziyaretçiye ev sahipliği yaparak büyük bir başarıya imza attı. Standlar ülkelerinin ve bölgelerinin renk ve tatlarına bürünürken birbirinden canlı görüntüler ortaya çıktı.

Dört gün boyunca fuarla eş zamanlı olarak gerçekleşen etkinlik programında sektöre dair merak edilen tüm konular kapsamlı bir konferans programıyla ele alındı.

Odamızdan yoğun bir katılım ile fuara gezi düzenledi. Konu ile ilgili değerlendirmelerde bulunan Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar şunları kaydetti:

"23. EMITT Turizm Fuarı'na Odamızın 30 üyesi ile katılım sağladık. TÜYAP Fuar Merkezi'nde düzenlenen fuarda son gelişmeleri yakından izleme fırsatı bulduk. Çeşitli standları ziyaret ederek sektör ile ilgili bölgesel gelişmeler konusunda fikir alışverişinde bulunduk. Üyelerimiz, fuarda işletmeler ile ilgili birebir temaslarda bulunarak iş bağlantıları yapma fırsatı yakaladılar. Fuarda stant açmış üyelerimizde bulunmaktaydı. Kendilerinin standlarını da ziyaret etme imkanımız bulundu. Fuarlar yeni teknolojilerin sunulduğu, satış stratejilerinin oluştuğu bir platform olmaktadır. Bizler üyelerimize faydalı olduğunu düşündüğümüz fuarlara ziyaretler gerçekleştiriyoruz ve gerçekleştirmeye de devam edeceğiz." dedi.

ÖZGÜRCE GÜLÜMSEMİK HAYAL DEĞİL

www.safranbolutso.org.tr

Özgürce gülümsemek hayal değil...

Öncelikle unutmamamız gereken şey, genel olarak bedenimize nasıl davranırsak karşılığını da o şekilde alacağımızdır. Tabi ki bu ağız sağlığımız için de geçerli. Sistemik hastalıkların bir çoğu ağız ve diş sağlığımızın bozuk olmasından kaynaklandığı gibi, bu hastalıklara ait bir çok erken belirti de yine oral bölgeden teşhis edilebiliyor.

Örneğin; Ağız kuruluğu, tükürük salgısının azalması sebebiyle geceleri doğal olarak gerçekleşir. Özellikle geceleri ağızımız açık uyumamıza yol açan burun tıkanıklığına sebep olan burun şekil bozuklukları ve burun mukozası enfeksiyonları ağız kokusu sebepleridir. Tüm ağız kokusu hastalarının % 10'unda ağız dışı sebepler saptanmıştır. Diyabet, böbrek karaciğer hastalıklarında (karaciğer yetersizliği) balık kokusuna benzer ağız kokusu karakteristiktir. Kontrolsüz diyabet hastalarında aseton kokusu

koma öncesi durumun erken habercisidir. Yemek borusuna ve ağız içine doğru olan kronik reflü hastalığına kötü nefes kokusu eşlik eder. Kan basıncı düzensizlikleri, psikiyatrik problemler, idrar yolu hastalıkları indirekt olarak ağız kuruluğuna yol açarak, sinüs enfeksiyonu (sinüzit), geniz akıntısı, üst ve alt solunum yolu enfeksiyonları, akciğer abse ve kanseri, direkt olarak kötü nefes kokusu sebepleridir. Tütün ürünleri ve bunların yol açtığı periodontal hastalıklarda

önemli sebepler arasında sayılmaktadır. Sjögren Hastalığı göz ve ağız salgısında kurumayla birlikte seyreden sistemik, tüm vücudu etkileyen romatizmal bir hastalıktır. Genel olarak ağız ve diş sağlığımıza dair bildiğimiz tek şey diş fırçalamak, elbette ki ilk adım.. Lakin yeterli değil, biz dişlerimizi fırçalarken sadece görebildiğimiz kısımlarını fırçalıyor ve birbirine bakan yüzeylerin temizliğini atlıyoruz. Hastalardan şu şikayet çokça geliyor 'dişlerimi fırçalıyorum çok da özen gösteriyorum, ama benim dişlerim hep içten çürüyor'

Dişlerimiz aslında içten çürümezler, bizler ara yüz temizliği yapmadığımız için birbirine bakan yüzlerde biriken yemek artıkları çürüklere neden olurlar. Bunu sadece diş hekimleri rutin kontrollerde farkedebilirler, hasta ise bunu dişi kırıldığında fark edebilir, bu durumda da biraz geç kalmış olur. Ara yüz temizliğine özellikle ilk daimi dişlenmenin başladığı 6 yaşından

itibaren başlamamız çok önemlidir. 6 yaşında alt ve üst çenede hem sağ hem sol taraftan olmak üzere hiç bir diş düşürmeden süt dişlerinin en arkasından, diğer dişlerden daha büyük 4 adet diş çıkar. En çok düşülen yanlış, bu dişlerin süt dişleri olduğunun sanılmasıdır. Kliniğime başvuran çocuk hastaların %80'inin bu 6 yaş dişleri daha köklerinin oluşumu bile tamamlanmamışken çürümüş, hatta bazıları tedavi bile edilemez durumdadır.

Ara yüz temizliğini diş ipi ve eğer gerekiyorsa ara yüz fırçası ile yapmamız gerekir. Hangisinin size uygun olduğunu ve nasıl doğru kullanıldığını bir diş hekimi muayenesi ile öğrenebilirsiniz.

Atlanmaması gereken bir diğer konu doğumdan itibaren ilk dişinin çıkması ile başlayan ve daha sonra ömür boyu 6 ayda bir olması gereken rutin diş hekimi kontrolleri. Bu kontroller her ne kadar zaman kaybı gibi görülüp ertelense de aslında önemi çok büyük; mevcut ağız sağlığında ters giden şeylerin erken teşhişine izin verip, ilerlemeden ve dolayısı ile tedavi masrafı artmadan müdahale şansı tanıyor.

Ağız suları ve gargaraların hiç bir zaman dişipinin yerine geçemeyeceği unutulmamalı ve uzun dönem kullanımda ağız florasını bozduğu her zaman aklımızın bir köşesinde kalmalıdır.

Diş fırçası ve diş macunu seçimi hastaların en çok kafa yorduğu konuların başında geliyor.

Diş fırçalarında doğal kıl ve genellikle naylondan yapılan suni kıllar olmak üzere iki tür kıl kullanılmaktadır. Her iki tür de plağı uzaklaştırmaktadır. Ancak;

materyal homojenliği, kıl ölçülerinin aynı olması, elastikiyeti, kırılmaya dayanıklılık yönlerinden naylon kıllar açıkça daha üstündür. Doğal kıllar ortalarındaki kanal nedeniyle kontaminasyona, kırılmaya müsaittirler ve elastikiyetlerini kolay kaybederler. Günümüzde doğal kıllar fırçalar yok denecek kadar azalmıştır.

Çok kıl demetli diş fırçaları daha fazla kıl ihtiva ederler ve az kıl kapsayan diş fırçalarından daha etkili temizlerler. Uçları yuvarlatılmış kıllar, düz kesimli kıllara göre göre dişetinde daha az zedelenme yaparlar. Yumuşak kıllar daha esnekler; diş-dişeti birleşimini, dişeti oluşunu daha iyi temizler ve diş arası bölgelere daha iyi girer. Sert kılların kullanımında ise daha fazla dişeti çekilmeleri ortaya çıkmaktadır. Diğer taraftan bu konuda; diş fırçasının kullanım şekli ve macunun aşındırıcı özelliği, kıl sertliğinden daha önemlidir.

Sonuç olarak; tartışmasız öne çıkmış ve diğerlerine oranla plak uzaklaştırma etkinliğinin belirgin olarak fazla olduğu kabul edilmiş olan bir diş fırçası yoktur. Kişilerin diş fırçaları ile ilgili istekleri çok farklıdır. Her hekim diş fırçası tavsiyesini; hastanın ağız yapısını, dişeti durumunu ve el becerisini de değerlendirdikten sonra yapılmalıdır. Genel olarak tavsiye edilebilecek fırçanın özellikleri şöyle olabilir: Dört sıra kıl demetli, çok ve yumuşak naylon

kıllı ve normal bir diş fırçası. Böyle bir fırça birçok hastaya uygundur, ama farklı ihtiyacı olan hastalar da unutulmamalıdır.

Diş macunu seçimi ise kişinin gereksinimi ve beklentilerine göre hekimi ile beraber karar vermesi gereken bir konudur. Günümüzde piyasada çok çeşitli macunlar mevcut; çürüklere karşı etkili, diş eti hastalıklarını önleyen, beyazlatıcı, hassasiyet giderici, sigara içenler için, kahve içenler için vb.... Aşındırıcı içeren macunların bir süre sonra fazlaca mine aşınmasına sebep olacağı ve beklenenin aksine, mine tabakasını aşındırıp dentini görünür hale getireceğinden, dişlerde sararmaların sebebi olacağı bilinmesi gereken detaylardandır.

Biberon çürüğü

Önemli bir sorundur, sanılanın aksine sadece biberon kullanan çocuklarda görülmez. Sadece anne sütü alan çocuklarda da görülebilir.

Alınabilecek önlemler arasında; bebekler doyduktan sonra elinden biberonu almak, biberonu oyuncak yapmasına izin vermemek, biberonla yatırmamak ve uyutmamak, gece beslenmesini dişler çıktıktan sonra azaltmak ve hatta bırakmak, her beslenmeden sonra bebeğe su içirmek sayılabilir.

TOBB TÜRKİYE SEKTÖREL EKONOMİ ŞURASI, 7 BAKANIN KATILIMIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ

www.safranbolutso.org.tr

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Türkiye Sektörel Ekonomi Şurası toplandı. TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu'nun ev sahipliğinde TOBB İkiz Kuleler'de gerçekleştirilen şuraya; Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, Ticaret Bakanı Ruhsar Pekcan, Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez, Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli ile diğer bakanlıkların bakan yardımcılar katıldı. Odamız adına Şuraya Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar katıldı. Toplantıda 61 sektör meclisi temsilcileri söz alarak, sektör sorunlarını ve çözüm

önerilerini sundu. Şuraya bine yakın iş insanı katıldı. Şura'nın açılışında konuşan TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklioğlu; sektör meclislerinin kendi alanlarında öne çıkan sorunları ve çözüm önerilerini bir araya getirdiğini belirterek, "Bu çalışmalar kamu-özel sektör işbirliğine çok önemli bir ivme kazandıracak" dedi. Son dönemde ekonomide istihdam maliyetlerini düşüren ve piyasayı hareketlendirecek çok önemli adımlar atıldığına dikkat çeken Hisarcıklioğlu, son 2-3 ayda kurda ve faizde olumlu gelişmeler yaşandığını hatırlattı. TOBB Başkanı, Bakanların icracı ve reformcu çalışma tarzlarının sonuç almada etkili olacağını anlattı.

İŞBAŞI EĞİTİM PROGRAMI SERTİFİKA TÖRENİ DÜZENLENDİ

www.safranbolutso.org.tr

İşkur İl Müdürlüğü tarafından düzenlenen İşbaşı Eğitim Programını başarı ile tamamlayan kursiyerlere düzenlenen törenle sertifikaları verildi. Odamız üyesi Aykırı Tekstil (Yavuz Tekstil) Fabrikasında düzenlenen sertifika törenine Karabük Valisi Fuat Gürel, Türkiye İş Kurumu Bilgi İşlem Daire Başkanı ve Destek Hizmetleri Daire Başkan Vekili Fahrettin Kaya, Safranbolu Kaymakamı ve Belediye Başkan Vekili Dr. Fatih Ürkmezer, İş adamı Şefik Dizdar, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız İsmail Hayri Boyacı, kurum müdürleri, sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve kursiyerler katıldı. Kursun sonunda meslek edinen kursiyerlerinin altın bir bilezik sahibi olduklarını ifade eden Vali Fuat Gürel "6 ay boyunca kurs aldınız ve bunun sonucunda bu belgeyi almaya hak kazandınız. Buradaki maksat hem burada çalışmanız, hem de meslek öğrenmeniz. Bizim asıl sorunumuz muhatap olduğumuz insanların büyük bir çoğunluğunun her işi yaparım demesi, oysa bir insan her işi yapamaz. Sizler şuanda çalıştığınız bu iş yerinde meslek öğrendiniz, bundan sonraki süreçte sizlerin elinde altın bir bilezik var. Allah devletimize zeval vermesin, sizlere bu kapıyı açan iş yeri sahiplerimize de teşekkür ediyorum. Güzel bir mesleki eğitimden sonra iş sahibi oldunuz, evinize ekmek götürceksiniz hepinize hayırlı ve uğurlu olsun." diye konuştu. Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız İsmail Hayri Boyacı " Kursu başarı ile bitiren kursiyerlere iş hayatlarında başarılar diliyorum. En iyi insan, işini en iyi yapan insandır. Ümit ediyorum ki iş hayatları da hep verimlilikle geçer. Bulunduğumuz Safran Park alışveriş mağazasında yüzlerce insanımıza iş istihdamında bulunan Şefik Dizdar Bey'e şükranlarımı sunuyorum." dedi.

DİJİTAL FOTOĞRAF & ARŞİVLEME

GEÇMİŞTEN GELECEĞE İZ BIRAKMAK

Eski Taş Çağı günümüzden yaklaşık 2 milyon yıl önce başlamış ve 10.000 yıl önce son bulmuştur. Gelmiş geçmiş insanlık tarihini 100cm'lik bir zaman cetveli olduğunu düşünürsek bu cetvelin 99cm'lik kısmını bu çağ oluşturuyor. Şu anda içerisinde bulunduğumuz Dünya da, nimetlerinden yararlandığımız tüm teknolojik icat ve cihazları geri kalan 1cm'lik zamanda yapıldığını ve üretildiğini varsayabiliriz. Bununla beraber zaman çizelgemizin %99'unu kapsamasına rağmen geçmişimizden bugünlere kadar ulaşabilen ve ilk yazıyı bulan Sümerlere ait MÖ 26. yüzyıla ait tabletler dil bilimciler tarafından okunarak çevirimi yapılmaktadır. Zamanla tekniklerini geliştiren insanlar yazıyı fiziksel olarak yazımı daha rahat ve kolay ancak yıpranması daha basit materyaller üzerine işlemeye başladı. Bu şüphesiz geçmişten günümüze gelmesi muhtemel tarihi nitelik taşıyan bilgi ve belgelerin zamanla yok olmasını kolaylaştıran en büyük sebep olmuştur.

FOTOĞRAF'IN TARİH'DE Kİ GELİŞİMİ

Tarihi bilinen ilk fotoğraf 1826 yılında Joseph Nicépore Niepce tarafından 8 saat pozlanarak çekilmiştir. Fotoğrafın icadından sonraki ortalama 196 yıl boyunca oldukça zahmetli metotlar ile çekilen fotoğraflar maddi değeri, kullanıcıların azlığı gibi sebeplerden dolayı oldukça kısıtlıydı. Sonraki 15-20 yıl fotoğrafın dijitalleşmedeki yaygınlığı, kolay alım gücü ve ücretsiz dijital depolanması gibi etkenlerden dolayı Dünya'da satış patlaması yaparak yaygınlaştı. 2000'li yıllardan sonra dijital Dünya'ya merhaba diyen insanlık "sosyal paylaşımın" verdiği mutluluk ile çılgınlık derecesinde her an ve her şeyin fotoğrafını çekip sergilemeye başladı. Zaman cetvelimizin 1cm'lik kısmını oluşturan bu teknolojik devrim heyecan verici olduğu kadar, sahip olunan arşivin ne şekilde geleceğe taşınarak saklanacağı da düşünülmesi gereken bir konudur. Bin bir emekle üretilen taş tabletler gibi zahmetli aşamalardan geçen analog fotoğraflar günümüze kadar rahatlıkla ulaştı. Peki ya dijital fotoğraflar?

FOTOĞRAF SANATÇISI
CEMİL BELDER

DİJİTAL FOTOĞRAFLAR VE SAKLAMA.

Bilgisayar ile tanışan insanoğlu ilk zamanlarda kullandıkları disket, harddisk, usb bellek gibi aygıtların çok güvenilir olduğunu sanmaktaydı. Ancak belli bir süre geçtikten sonra ya yazılımsal sebeplerden ya da depolama belleklerinin fiziksel arızalarından dolayı veri kayıpları hemen hemen herkesin başına gelen bir durumdur. Ben son 20 yıldır dijital Dünya'nın veri saklama konusundaki hezimetine uğramayan birisini görmedim.

GELECEK NESİLLERE DİJİTAL FOTOĞRAF KOPYALARIMIZI NASIL SAKLAYACAĞIZ ?

Keşke dijital fotoğraflarımızı taş tabletler gibi toprak altına gömerek güvenle saklayabilsek. Ya da anne - babamızın evinde eski analog fotoğraflarımız gibi tv dolabının tozlu rafı veya salon vitrinin yıllardır açılmayan gözünde saklayabilsek. Komik gelebilir ama bu metot ile en az 100 yıl saklanmış fotoğraflar günümüze kadar ulaştı.

" Peki ya sizin çektiğiniz ilk dijital fotoğraf nerede ? "

Flash diskinizle beraber bozuldu mu? Yoksa bilgisayarınıza giren virüsle beraber yok mu oldu? Sanırım bunlarda değilse kesin sizin ya da size yakın birinin hataları ile yanlışlıkla silinerek kendi sonsuzluklarına ulaştılar. Elektronik devrelere sahip tüm depolama cihazlarının henüz süresi kestirilememek ile beraber bir kullanım ömrü var. Kimisi bir kaç ay içerisinde kimisi de 5-10 yıl problem çıkarmadan çalışabilmektedir. Dijital depolama o kadar hassas bir durum ki önem verilmediği takdir de çekilen binlerce fotoğraf, gidilen binlerce kilometre yol, bir fotoğraf makinesine bakarak söylenen onlarca "PEYNİR" çöpe gidebilir.

Yedekleme konusunda pek çok insanın kendine göre amatör çözümü; fotoğraflarını Facebook, Twitter, Instagram gibi sosyal ortamlara yükleme yapmakta buluyor. Sosyal

medya kanallarının Dünya çapında kabul görmüş olması ya da çok fazla kullanıcısının olması onun bir gün kapatılmayacağı anlamına gelmez. Bakınız dönemlerinin efsane uygulama ve siteleri ICQ, MSN Messenger, Google +, Panoramio, , Msn Spaces, Fotokritik gibi sistemler çok popüler olmalarına rağmen yok oldular. Bugün söylediğim şey kulaklara çok uçuk gelse de bir gün Instagram ve Facebook'un bile yerini başka sistemler alacaktır.

Dropbox ve Google Drive gibi bulut sunucu olarak adlandırdığımız sosyal medya gibi yine yurtdışı lokasyonlu bilgisayarlara yedekleme sistemleri mevcut. Bulut sunucuların en büyük artısı; verilerinizi orijinal ebattarında saklayabilecek olmanızdır. Eksi yönü ise; sunmuş olduğu ücretsiz yedekleme kapasitesi maksimum 5-10 gigabyte civarındadır. Bu alanı örnekletmek gerekirse cep telefonu ile sıradan kişisel anı fotoğraf ve videolarını çeken birinin 3-5 aylık çekimlerini saklayabileceği bir alana karşılık gelir. Bunun dışında düzenli ödeme yaparak daha büyük kapasiteli alanlar satın alıp kullanabilirsiniz. Ancak uzun vadede ödenilen paralar oldukça ciddi seviyelere gelecektir. Son olarak sosyal medya ve bulut sunucu sistemleri yurtdışı lokasyonlu sistemler olduğu için ülkemiz tarafından sakıncalı bulunup erişimi engellenilme ihtimali mevcuttur. Geçmiş yıllarda Youtube, Twitter gibi popüler sistemlerin kapatıldığına şahit olmuştuk. Bu durumda kendi arşiv kasanıza ulaşım problemi yaşayabilirsiniz.

Profesyonel olarak fotoğraf çeken ve geleceğe çekildiği gündeki kadar orijinal kalite ve çözünürlükte taşımak isteyenler ne yapmalı?

Bana göre en iyi "SAKLAMA" metodu içerisinde elektronik devre ve sistemler barındırmayan BD-R (Blue-Ray Disk)'ler den geçiyor. Burada dikkat edilmesi gereken, konunun "KULLANMA" olmadığı ve amacın "SAKLAMA" olduğunu bilmektir. Bu satırları okuyanlardan bazıları şunu düşünebilir; En güvendiğimiz dijital

verilerimizi piyasa rahatlıkla temin edebileceğimiz BD-R, DVD, CD'de mi saklayacağız? Tabi ki "ucuz, kalitesiz" medyalar kullanmayacağız. Kullandığımız BD-R (Blue-Ray Disk) ve ya DVD'lerin en kalitelisini alıp kullanacağız. Unutmayın ki 1980-1990'lı yıllardan kalan müzik kasetlerini halen sorunsuz şekilde kullanabilirsiniz. BD-R ve DVD'lerin de çalışma mantığı kasetlerinki ile benzerdir ve oldukça güvenlidir. Yine dikkat edilmesi gereken en önemli hususlardan birisi yazılan medyaların yazım işlemi sonucunda mutlaka yazılımsal olarak "DOĞRULAMA" metodu ile tamamının kontrol edilmesi.

Eğer arşivinizi ekstra garanti altına almak istiyorsanız (kesinlikle öneririm) yazmış olduğunuz önemli içeriğe sahip olan disklerden 2 adet hazırlayın. Bunlardan birini kullanımınız için yakınınızda güneş, nem, toz gibi etkenlerden yalıtılmış şekilde tutabilirsiniz. Diğer kopyaları güzelce paketlenmiş ve ağzı kapalı olarak anne-baba'nızın evinde ki vitrin ve ya tv dolabının eski rafında, analog fotoğraflarınızla omuz omuza saklamanız veri bütünlüğünüz için önemli olacaktır. Elinizin altındaki kopyalara narin davranmalı ve oluşturduğunuz ikincil kopyaları mutlaka farklı bir adreste saklamalısınız.

Bu şekilde dijital verilerinizi yangın, deprem gibi fiziksel zarar görme ihtimali yüksek, kontrolümüz dışında gelişecek kaza - kırımlardan güvenli bir şekilde koruyabiliriz.

NOT: 20 yıl önce* (1999) Kapadokya'da 640x480 çözünürlüğünde Creative markasının "GO" modeli ile çektiğim dijital fotoğraflardan biri.

SEYAHAT ACENTALARINI SAFRANBOLU'DA AĞIRLADIK

Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜRSAB), iç turizm pazarını hareketlendirmek, yeni destinasyonlar açılmasını sağlamak ve kültür turizmine katkıda bulunmak amacıyla, seyahat acentalarına iş geliştirme ve yeni iş imkanlarının oluşturulması için keşif gezileri düzenledi.

TÜRSAB'ın Karadeniz info gezisine Marmaris, Adana, Bodrum, Kuşadası, Hatay, Pamukkale ve Mersin Bölge Temsil Kurulu'na bağlı 300 seyahat acentası temsilcisi katıldı. 21-24 Mart 2019 tarihleri arasında gerçekleşen bölge tanıtım gezisinde, seyahat acentası temsilcilerine Karadeniz Bölgesi'ndeki tarihi ve turistik noktalar hakkında bilgilendirme yapıldı.

21 Mart günü başlayan gezi kapsamında katılımcılar iki ayrı grup halinde eş zamanlı olarak Safranbolu ve Trabzon'dan karşılıklı hareketle Karadeniz turuna başladı. Safranbolu'dan başlayan gezinin birinci gününde katılımcılar Kristal Cam Teras, Safranbolu Arasta Çarşısı, Hıdırlık Tepesi, Kaymakamlar Evi, Yörük Köyü, Sipahioğlu Konağı, 350 yıllık Çamaşırhane'yi gezdikten sonra Odamızın ev sahipliğinde kent protokolü ile yemekte bir araya geldi.

Karabük Valisi Fuat Gürel, Safranbolu Kaymakamı Dr. Fatih Ürkmezer, Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar, Kültür ve Turizm İl Müdürü İbrahim Şahin ve Meclis Üyelerimizin de katıldığı yemekte TÜRSAB

yetkilileri ve turizm acenta temsilcilerine, başta Safranbolu olmak üzere Karabük'ün tarihi ve turistik alanlarının yanı sıra doğa turizmi noktasında da detaylı bilgiler verildi.

Karabük Valisi Fuat Gürel, Safranbolu'nun ülkenin en önemli değerlerinden bir tanesi olduğunu söyleyerek, "Sizler sayesinde insanlar yer değiştiriyor, turizm hareketliliği gerçekleştiriyor. Bunları organize eden sizlersiniz. İnsanlar, akıllarından geçmeyen yerleri, sizlerin yönlendirmesi ile düşünüp geziyorlar. Bu anlamda sizleri burada görmek bizi mutlu etti. Bu işi organize eden ve sizleri buraya getiren TÜRSAB yetkililerine teşekkür ediyoruz. Ülkemizin her tarafı önemli ve değerlidir. Karabük de bu değerlerden biridir. Yenice diye bir bölgemiz var mesela, orada doğa turizmi yapabileceğimiz çok güzel yerler var. Yönlendirilmeye ve tanıtıma ihtiyacı var. İlimizin çeşitli bölgelerinde sizin göndereceği-

niz ve yönlendireceğiniz misafirlerimizi ağırlamak isteriz. Sizler bölgeyi tanıyacaksınız ki buraya göndereceğiniz misafirlerin buraya gelmesine vesile olacaksınız." dedi.

Safranbolu TSO Başkanı Ali Sami Acar ise, Safranbolu'nun dünya miras şehirleri listesinde yer alan ve bir bütün olarak korunduğunu ifade ederek, "Konak, han, hamam gibi Osmanlı'nın izlerini taşıyan ve günümüze kadar gelen bu nadide kentimiz, her yıl binlerce yerli ve yabancı turiste ev sahipliği yapıyor. Bizler de diğer kurumlarımızla birlikte Safranbolu'nun turizm çitasını yükseltmek ve buraya gelen turistlerin günü birlikten ziyade doğa turizmi ile birlikte daha fazla kalması yönünde çalışmalar yapıyoruz. İnşallah sizlerin de destekleriyle Safranbolu'da turizm çeşitliliğini artıracak, gelen turist sayısını ve konaklama oranlarını yukarı seviyeleri çekeceğiz." dedi.

“

İşveren, İşçinin
maaşını zamanında vermeyi,
sigortasını zamanında ödemeyi,
yemeğini vermeyi
İslamın şartı
gibi zaruri görmelidir.

”

BAŞARININ EN BÜYÜK SIRRI SABIRLI OLMAK, SÖZÜNDE DURMAK VE DOĞRU OLMAK...

www.safranbolutso.org.tr

TÜM TÜRKİYE'DE, ÖZELLİKLE BİZİM BÖLGEMİZDE EN ÇOK MERAK EDİLEN İSİMLERDEN BİRİSİNİZ. SİZİNLE YAPILMIŞ BİR SÖYLEŞİYE RASTLAYAMADIĞIMDAN SOHBE-TİMİZE BAŞLARKEN, BİRAZ GERİYE GİDİP BİZE ÇOCUKLUĞUNUZU ANLATIR MISINIZ? YAPMIŞ OLDU-ĞUNUZ İŞ ÇOCUKLUK HAYALİNİZ MİYDİ?

Çocuğa İlkokulda sorarız, ne olmak istersin diye? Çocuk kimi örnek aldıysa onu olmak ister; kimi polis, kimi öğretmen, kimisiyse doktor... Ben de asker olmak istiyordum. Askeriyeye karşı bir muhabbet besliyordum. Hatta lise son sınıfa kadar asker olmayı düşünüyordum. Liseyi bitirdikten sonra asker olma şansım olmadı. Liseden sonra öğretmenlik okulu fark derslerini

verdim ve öğretmenlik yaptım. Babamda İngiltere'ye çalışmaya gitmişti. Babamın İngiltere'de bulunması dolayısıyla kendisine mektup yazdım ve İngiltere'de okumak istediğimi söyledim. O sene hukuk fakültesini kazanmışım ama hukukçu olmak istemiyordum. O günkü aklımla Türkiye'deki hâkimler, avukatlar umduğum ölçüde iş yapmıyorlar gibi gelmişti bana. Fakat bugünkü aklım olsaydı hukukçu olurdum. Hem insanlara hizmet etmek isterdim, hem de Türkiye'nin hukuk konusundaki eksikliğini gidermek için yurt dışından, dünyadan iyi örnekleri alıp inceleyerek bunları ülkemizde uygulamak isterdim. Babam İngiltere'de terzilik yapıyordu. Bende İngiltere'ye gittim ve önce lisan okuluna yazıldım. Lisan okuluna giderken üniversiteye hazırlanma faslı

vardı. Ufak bir tekstil atölyesinde çalışmaya başladım. Hem harçlığımı çıkarıyor hem de iş öğreniyordum. Önce getir götür işlerini yaptım, sonra kesim işini yaptım. Bir zaman çalıştıktan sonra o iş yerinin iyi idare edilmediğinin farkına vardım. İş yerinde çok başıboşluk vardı; kimse işini sahiplenmiyor, herkes işe geç gelip verimsiz çalışıyorlardı. Patronuma bu durumu söyledim. "Patron, siz yanlış yapıyorsunuz, bu verimsiz işçileri çıkaralım. Yerine işini layıkıyla yapan, iş ahlakı olan kişilerle çalışalım." dedim. Fikirlerimi beğenen iş sahibi bana "Sen akıllı adamsın bu işi sana vereyim." dedi. "Ben talebe adamım, nasıl yaparım, olmaz." dedim. Birlikte yürütürüz işi diyerek beni ikna etti. Bir müddet birlikte getirdik; fakat patron çok tembeldi. Erkenden işten çıkar, işe

çok geç gelir, işini takip etmezdi. İngiltere'de maaşlar haftalık olarak yani Cuma günü verildi ama bizim patron işçinin parasını zamanında vermezdi. Bir gün ona şunu dedim "Siz çalıştırdığınız insanın parasını zamanında vermiyorsunuz, bu en kötü şeydir. İşçinin emeğinin hakkını alın teri kurumadan vermek lazım. Cuma günü parasını alamayan işçinin pazartesi günü çalışmaya gelmeye şevki olmaz, çalışırken mutlu olmaz. O işçi parasını zamanında alacak ki işinde çalışırken mutlu olacak, dedim. Bundan sonra

senin dediğin gibi yapalım dedi ama yine yapmadı. Sonra bu vatandaşla yapamayacağımı düşündüm. Yaptıkları benim iş felsefeme çok aykırı, dedim. Fakat babama söylemeye çekindim, bana kızmasından korkuyordum. İşten kaydığımı düşünmesini istemedim. Amcamın oğlu ile durumu paylaştım. İş bırakacağım, iş sahibinin çalışma prensibi bana çok ters dedim. O da bana "Sen bu işleri öğrendin, kendin yap." dedi. Ben de "Ben nasıl yapayım, param yok." dedim. O da "Sen araştır bakalım para bir şekilde bulunur." dedi. Sonra araştırmaya başladım ve "Ben bu işi yapabilecek kabiliyeteyim." dedim. Önce kiralık bir yer araştırdım ve uygun bir bina buldum. Bina sahibi ile kirayı konuşurken benden kirayı üç aylık peşin istedi. Dakika bir gol bir dedim... "Beyefendi, bende üç aylık kirayı verebilecek para yok, yeni bir işe giriyorum. Çalıştıkça veririm, önce para kazanayım ki size vereyim." dedim. O da "Olmaz, üç ay peşin almam lazım İngiltere'de kanun böyle." dedi. Dedim, "Bu kanunu kim yazdı?" "İngiliz kanunu burada böyle." dedi. Ben de "Allah yazmadığına göre bu

kanunu sen de değiştirebilirsin. " Ben böyle söyleyince tebessüm etti. Sonra devam ettim. "Ben hem talebeyim, hem de böyle bir param yok. Üç ay çalışayım para kazanayım üç ay sonra sana paramı vereyim." dedim. "Peki ya vermezsen?" dedi. "Benim makinelerim gelecek, almış olduğum bazı yeni ekipmanlar da var. Üç ay sonra kirayı alamazsan içeriden kapıyı kilitletirim, makineler senin olur." dedim. "Kaldı ki zaten bina senin, üç ay kiraya veremediğini düşün bir şey kaybetmiş olmazsın. Bir deneyeceksin bana da bir şans vereceksin." dedim. Düşünmek için izin istedi. Bir hafta sonra bana bir şans vereceğim, dedi ve benim iş hayatım ufak bir atölyede bu şekilde başlamış oldu.

İŞE BAŞLARKEN BU KADAR BAŞARILI OLABİLECEĞİNİZİ DÜŞÜNÜŞ MÜYDÜNÜZ?

İşe ilk başladığımda zor zamanlar geçirdim, tekstili bilmiyordum. Babam terziydi ama babamın yanına misafir gibi girip çıkmıştım. Makinelere hiç oturmamıştım. Kesmeyi biliyordum, ütüü biliyordum o kadar. Sıfırdan bir işi yürütmek çok kolay bir şey değil, bir de yurt dışındaysanız haliyle zor zamanlar

geçiriyorsunuz. İş öğrenme dönemi geçirdik. Kolay da öğrendim, işimi takip ettim, hiç boş vermedim, çok çalıştım. Çok çalışmamın karşılığını zamanla büyüyerek aldım. Sonra Türkiye'ye vatani görevimi yapmak için döndüm. Türkiye'de evlendim ve İngiltere'ye geri geldim. Ben Türkiye'deyken atölyem çalışmaya devam etti. Türkiye'den döndükten sonra ise atölyeyi büyüttüm seksen kişi yanımda çalışmaya başladı. Londra'da kendi binamızı satın aldık. 1980'li yılların başlarında rahmetli Özal İngiltere'ye geldi ve Türkiye ile İngiltere'nin arasında ithalat -ihracat yapma

BAŞARI HİKAYESİ

fırsatı doğdu. Merter'de şu anda bulunduğumuz yerin arsasını almıştık. Rahmetli kayınbiraderim Hüseyin Doğan üniversitede okuyordu, o bu binayı yaptırdı. Üretimi Türkiye'de yapıp, ihracat yapmanın daha doğru olacağını düşündük ve 1987 yılında İngiltere'deki atölyemi bırakarak Türkiye'ye döndüm. O sırada yüze yakın insan çalışıyordu yanımda. Makinelerimi Türkiye'ye getirdim fakat kardeşlerim İngiltere'de o işi yapmaya devam ettiler. **TÜRKİYE'YE DÖNÜŞ YAPMA KARARINIZ DOĞRU BİR KARAR OLDUMU?**

Makinelerimi getirdim, İstanbul'a fabrikayı kurmuştum fakat mutlu olmadım. İstanbul'da işçi sirkülasyonu çok fazla olduğu için işçiyi eğitemiyorsunuz. Her ay işçi değişiyordu, bu şekilde verimli bir iş ortaya çıkması mümkün değildi. Fabrikayı taşımaya karar verdim. Kastamonu ya da

Karabük'ü düşündüm; kendi bölgemiz, kendi insanımız, işçimizi eğitiriz dedim. Bir de İngiltere'nin Leeds şehri örneği vardı. Leeds'de ağır sanayide erkekler çalışıyor, kadınlar da tekstil fabrikalarında istihdam ediyordu. Leeds şehrinin örneği Karabük'te uygulanabilir mi, diye düşündüm. Fabrikayı kurmadan Singer Bölge bayisini arayarak şehirde satın alınan ev tipi dikiş makinesi sayısını öğrendim. Ciddi anlamda satış sayısı fazlaydı Karabük'te. Çok iyi bir haberdi bu. Eğer evlerinde dikiş nakış yapıyorsa bu insanlar, demek ki bu iş gücü endüstriyel olarak fabrikaya da organize edilebilir dedim ve fabrikayı Safranbolu bölgesine kurmaya karar verdim. Karabük'te bulunan Demir Çelik Fabrikası'nda yaklaşık 6 bin kişi çalışıyordu. 6 bin kişinin eşleri, kızları, oğulları kısaca çoluğu çocuğu Karabük ve çevresinde ikamet ediyordu. Biz fabrikayı burada kurarsak bu işçileri eğitebiliriz diye düşündük. İşlerinde üniversite mezunu en kötü lise mezunu insanlar vardı. En önemlisi ise "iş terbiyesi" görmüş insanlar vardı. Babalarının sabah 8.30'da gidip akşam 17.30'da işten gelmesini biliyorlar, mesai mefhumunu öğrenmişler, iş terbiyesini bilirler, burada kalıcılar bu insanlar; işimizden de çalışanlarımızdan da verim alırız dedik. Safranbolu'da deneme üretimine başladık ve tahmin ettiğimiz gibi mutlu olduk. Çünkü işçi işine sahip çıktı. Kendi işi olduğunu gördüler ve gösterdiler. İşçiler mutlu oldukça bizde mutlu olduk. Deneme üretimindeki memnuniyeti-

mizden dolayı büyük bir fabrika kurmaya karar verdik. Fabrikayı zamanla büyüterek yüzlerce insanın çalıştığı bir iş yeri haline getirdik. Ben hiçbir şeyi gizli yapmadım. Aldığım üründe, satığım üründe, demem o ki her konuda dürüst davrandım. En önemlisi işçime açık oldum, maaşını ayın beşinde yatıracağım dediysem ayın beşinde yatırdım. Sigortasını girdiği gün yaptım. Allah'a şükürler olsun işçinin hakkını yememek için elimden gelen her şeyi yaptım. Dürüst esnaflığımız sayesinde dünyanın en kaliteli markalarına ürün yaptık ve yapmaya devam ediyoruz. Bugün dünyanın kırk üç ülkesine ürün satıyoruz. Kendi markamızı oluşturduk. Kendi markamızı oluştururken de asla kaliteden ödün vermedik. Personelime

LIVERPOOL FC RAMSEY İLE BİRLİKTE YÜRÜYOR

Liverpool FC resmi giyim sponsoru Ramsey

RAMSEY

OFFICIAL FORMALWEAR
SPONSOR OF THE
LIVERPOOL FC FIRST TEAM

LIVERPOOL
FOOTBALL CLUB

BAŞARI HİKAYESİ

şunu söylerim: "Satmış bir takım elbise için bazen bir işçinin bir aylık ücretini, müşteriden alıyoruz; o insanın parasını alınca yaptığımız iş teşekkür getirmeli, kalitesiyle teşekkür hak etmeli. Siz benim paramı aldınız, yaptığınız ürün benim paramın karşılığı hak ediyor, teşekkür ederim demeli." alıcı. Bu şekilde müşterimizi uğurlamazsak, o almış olduğumuz para bize haram olur. Haram yememek için çalışmamız lazım. Bizim helal lokma yememiz lazım ki çocuğumuzdan neslimizin kursağı-

ndan haram lokma geçirmeyelim; hem neslimiz iyi insanlardan oluşsun, hem ülkemiz iyi insanlar kazansın. Bu bizim ilk şartımızdır. Biz kumaşı seçerken de işçiliğini yaparken hep en iyisi olsun diye uğraşırız. En iyisini Allah yapar. Biz belki en iyisini yapamayız; ama en iyisi olma gayretinde olmalıyız. Kumaşımızın yüzde kaç yün yüzde kaç polyster içeriğini yazarız. Ürünlerimize iki sene garanti veriyor. İmalat ya da kumaş hatası olursa iki sene içinde, o ürünü değiştiriyoruz. Müşterimiz ile güven oluşturmak, müşterimize iyi hizmet etmek ve firmaya olan bağlılığını artırmak için çabalıyoruz.

SAFRANBOLU İLE GÖNÜL BAĞI OLUŞTURDUNUZMU?

Tabi ki yıllar içinde Safranbolu'yla gönül bağımız oldu. Onlarca yetim ya da öksüz çocuğumuzun barınımını

sağladığı, son derece modern, çocuklarımıza ev sıcaklığını aratmayacak şekilde düzenlediğimiz Sevgi Evleri'ni Bakanlığımıza teslim ettik. Rahmetli kayınbiraderim, eski Futbol Federasyon Başkanımız Hasan Doğan'ın adını verdiğimiz tesisi, Safranbolu'ya kazandırdık. Bağlar bölgesinde iki adet tarihi Safranbolu evini restore ettik. Üniversitemizin restorasyon bölümünde okuyan öğrencilerimize evlerimizin kapılarını açarak bu evleri laboratuvar olarak kullanmalarına olanak sağladık. Safranbolu gelenek-görenek ve düşüncelerini, ezgilerini ana kaynaklardan derlemiş, söz-saz sanatçısı olan ünlü folklor uzmanı; Sadi Yaver Ataman'ın "Eski Safranbolu Evleri" isimli kitabının yenilenen baskısını destekleyerek Safranbolu'muza yararlı işler yapmaya gayret gösterdik.

RAMSEY'İN İSİM HİKAYESİNİ ÖĞRENEBİLMİYİZ?

1971 Nisan ayında İngiltere'de bu işe ufak bir atölyede başladığım zaman, İngiltere millî takımını dünya şampiyonu yapan teknik direktör Alf Ramsey'di. Benim isim ile onun isminin İngilizce yazılışı aynıdır. Arkadaşlarım hep "Elbiselerine Ramsey yazsana." derken ben de "Daha marka olmadık." diye isim koymaya yanaşmamıştım. Zaman içerisinde firmamız büyüdükçe markalaşma gereksinimi duyduk. Alf Ramsey tanınan bir isimdi; hem oradan kopya çekmiş, hem de kendi ismimizi marka yapmış olduk.

ZAMANLA BÜNYENİZE KİP FİRMASINI DA KATTINIZ YETERİNCE

BÜYÜDÜĞÜNÜZÜ DÜŞÜNÜYOR MUSUNUZ?

Büyümek izafi mefhum, obezite olmak var bir de sağlıklı büyümek var. Eğer büyüme skalasını sağlıklı bir şekilde halledebilerseniz bir problem yok. Ama büyümek için büyümek yanlıştır. Bir mağaza açmak nereden baksanız bugün 500-600 bin dolar tutuyor. Mesele mağaza açmaktan ziyade, müşteri potansiyelini yakalamak. Öyle bir müşteri potansiyeliniz yoksa, adet olarak büyüyeyim demek yanlış; attınız taşı örküttünüz kurbağayı misali. Biz 2001'de Kip'i bünyemize kattık. İğs'nin bir kuruluşuydu Kip, daha önce

onlara Gürmen olarak ürün tedariki sağlıyorduk. 2001 krizinde sıkıntıya girdiler, biz onlara önce ortak olduk; sonra firmanın tamamını aldık. Kip Türkiye'de çok bilinen bir markaydı. Beymen ve Kip'ten başka bilinen marka yoktu. Bu yüzden hem markayı korumak için; hem de mantıklı bir hareket olduğunu düşündüğümüzden Kip'i de bünyemize kattık.

HAYVANCILIK SEKTÖRÜNE BAŞARILI BİR GİRİŞ YAPTINIZ, FAKRILI BİR İŞ DALINA GİRMENİZDEKİ SEBEP NEDİR?

Bu konuyu biz sosyal bir proje olarak düşündük. Kastamonu hayvancılıkta önemli bir bölgedir. Biz orayı açmadan, burada yaşayan insanlara öncülük etmek de daha iyi hayvancılık yapılırsa daha iyi et- süt verimi alabilsek, diye düşündük. Avrupa Birliği'ne bölgesel olarak da girebiliyoruz. Biz orayı yapalım, örnek olsun; AB'ye girdiğimiz

zaman Kastamonu Avrupa'ya et ve et ürünleri, süt ve süt ürünleri satır dedim. Bölgesel bir mesele olarak baktık, çok da büyük girmedik ama muvaffak olduk. Herkese örnek bir çiftlik oldu. Bakanlık bizi hastalıktan arı bir çiftlik

olarak kabul etti. Hatta şu anda biz, yurt dışından damızlık hayvan getirip köylüye satabiliyoruz. En büyük neden örnek bir çiftlik yapmaktır. Süt nasıl üretilir, hayvancılık nasıl yapılır, sağlıklı ve hijyenik bir çiftlik nasıl kurulur, insan nasıl çalıştırılır onu göstermek istedik. Bir gün iş başvurusu yapmaya gelen bir vatandaşımız bana "Ben çoban mı olacağım şimdi? dedi. Ben de "Sen çoban olmayacaksın, çobanlık en büyük çoban benim, binlerce hayvana bakıyorum. Eğer çobanlık olarak düşünüyorsan bu işi yanlış düşünüyorsun; bunu bir iş olarak, bir hizmet olarak düşüneneceksin. Sen işe istersen takım elbisenle kravatınla gelersin, burada iş elbiseni giyersin, iş bitince tekrar geldiğin elbiseni giyer gidersin." dedim. Bu sözlerim onda etkili oldu. Ülkemizde Kastamonu ili, Sivas'tan sonra en fazla göç veren ildir, İstanbul ve civarında bir

milyona yakın Kastamonulu olduğu söyleniyor. Kastamonu'da kalan vatandaşımızın da bir işle meşgul olması lazım. O bölge hayvancılığa yatkın diye çiftliği oraya kurdum. Biz bu işe dediğim gibi hem sosyal proje olarak baktık; hem de ikinci bir dal olarak, gıda endüstrisinde bulunalım diye giriştik. Bizim ayrıca seracılık faaliyetlerimiz var Aydın'da, aynı zamanda büyük bir zeytin çiftliğimiz var. Zeytinyağı üretiliyor. Birkaç yıl sonra markalaşacağız. Enerji işine de giriştik, enerji üretiliyor. Manisa'nın sıcak suyundan elektrik üretiliyor. Zor bir konu ama Türkiye'mizin de ihtiyacı olduğu bir konu. Doğru yaptığımıza inandığımız iş dallarında emin adımlarla ilerliyoruz. Hedefimiz ülkemize, bölgemize, insanımıza yararlı olabilmek.

BİNLERCE İNSANA İŞ İSTİHDAMINDA BULUNUYORSUNUZ BU SİZİN ÜZERİNİZDE BASKI OLUŞTURUYOR MU?

Bir işveren işçinin maaşını zamanında vermeyi, sigortasını zamanında ödemeyi, yemeğini vermeyi, İslam'ın şartı gibi zaruri görmelidir. Biz hep öyle gördük. Bu sorumluluklarımızı yerine getirdik ve mutlu olduk. Ne için mutlu olduk; çünkü insanlarımız paralarını zamanında aldı, çocuklarını okuttu, ihtiyaçlarını giderdi ve mutlu oldu. Onlar mutlu oldukça biz daha çok mutlu olduk. Ben hep şöyle düşündüm: Aile reisi çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamadığında, onlara istedikleri giysileri ve istedikleri yiyecekleri alamadıklarında, onlara iyi bir eğitim sağlayamadıklarında nasıl üzülür, onların hep iyi

BAŞARI HİKAYESİ

olmasını nasıl isterse; ben de işçilerimin hep iyi olmalarını isterim. İşçilerim ile aramdaki tek fark pozisyonumuz. Ben işi temin ediyorum onlar işi yapıyor.

OLMAZSAOLMAZINIZVARMİ?

Allah neye verdiyse ona razıyız. Olmazsa olmaz iddiamız "doğru olmak"tır. Ondan başka iddiamız yok. Hırsızlık bile yapsan yaptım kardeşim demelisin. Pazarlık yapışımızda da mal satışımızda da düsturumuz doğru olmak, doğru söylemektir. Müşteri kaçacaksa kaçsın; bu, insanın korkusu olmamalı. İşinde dosdoğru olacaksın, bugün yalan konuşan yarın kendini kandırır. Bizim tek amacımız doğru olmak, doğru söylemek, doğruyu yapmaktır.

PİŞMANLIĞINIZVARMİ?

İnsanlar hep şunu söyler kendine, bugünkü aklım dün de olsaydı...Bu insanın tecrübesi ve yaşadığı ortam ile alakalıdır çoğu kez. Zaman hiç geri gelmez, insanın en değerli şeyi zamandır ve biz onu çok kolay harcarız. Keşke onu yapmasaydım dediğimiz şeyler olabilir; fakat o keşkelere takılırsak rahatsız oluruz. Allah bunu

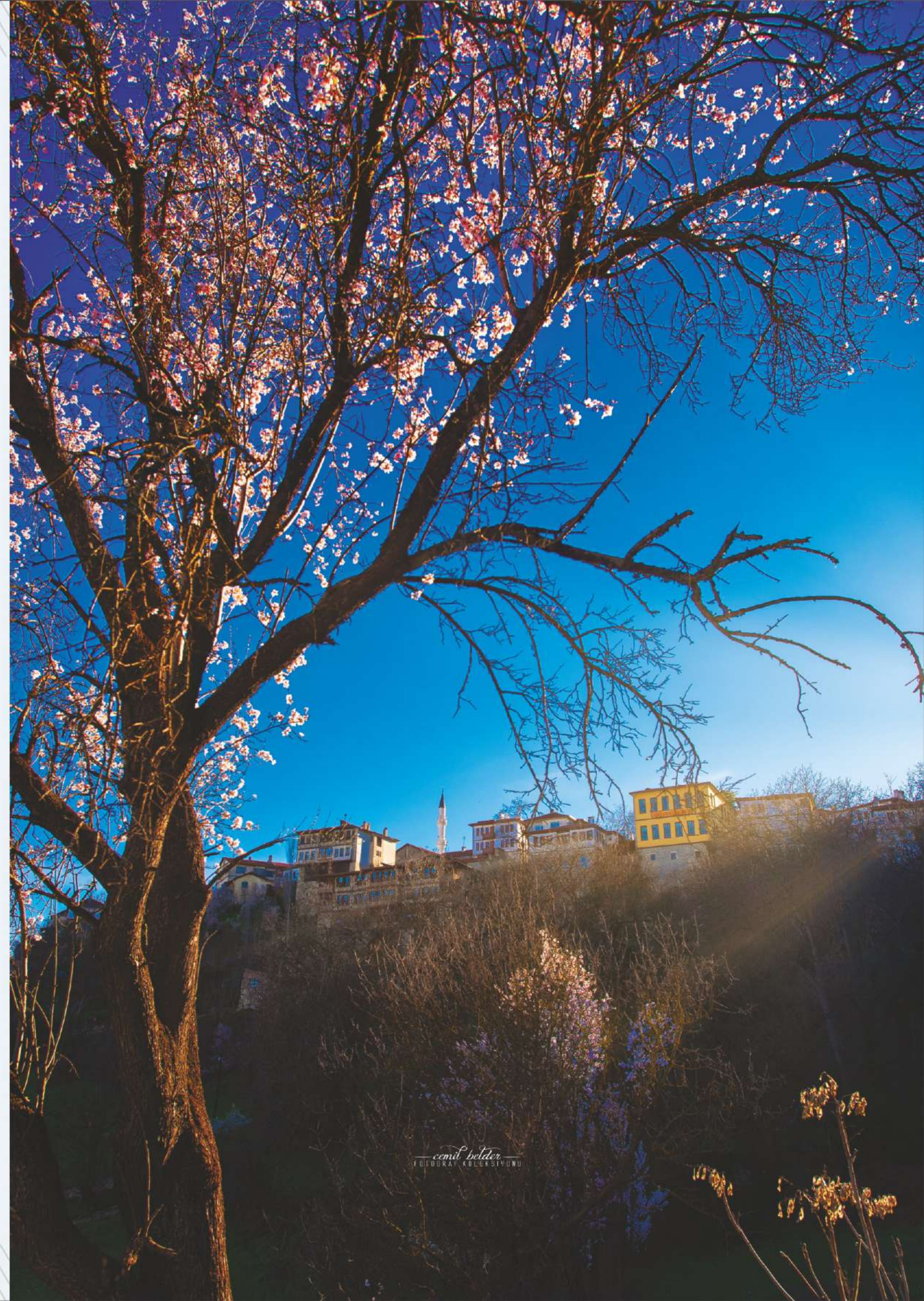

yazmış, bu benim kaderim, bunu kabul ediyorum diyeceksiniz. Kabul etmeye başladığınız zaman rahatsız, huzursuz olursunuz. Bu benim kaderim. Kadere ve şerrin Allah'tan geldiğine inanıyorum dediğiniz zaman gerisi çok kolay gelecektir.

BAŞARINIZI KISACA ÖZETLEYECEK OLURSAKBİZE NE SÖYLERSİNİZ?

Sabırlı olmak, sözünde durmak ve doğru olmak başarının en büyük üç sırrı. İşe başladınız ve karşınıza zorluk mu çıktı; vazgeçeyim, demeyeceksiniz. Sebat edeceksiniz, tekrar tekrar

deneyeceksiniz. Göreceksiniz ki başarılı olmamanın hiçbir nedeni yok.

COĞRAFI İŞARETLERDE DENETİME HIZ VERİLDİ

Safranbolu ilçemiz ile özdeşleşen "Safranbolu lokumu" ve "Safranbolu safranı"nın denetimleri gerçekleştirildi. Denetime, Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası, Safranbolu Belediyesi, Safranbolu Esnaf ve Sanatkarlar Odası, Safranbolu İlçe Tarım Müdürlüğü, Safranbolu Ziraat Odası, Safranbolu lokumunun üreticisi ve aynı zamanda tescil sahibi olan Safranbolu Lati Gıda Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi Yetkilisi katıldı.

Aynı zamanda coğrafi işaretlerde denetimin önemi konusunda üreticileri bilgilendirmek üzere Safranbolu Esnaf ve Sanatkarlar Odası'nın, Safranbolu Lati Gıda San. ve Ticaret Limited Şirketi'nin coğrafi işaretler danışmanı Özener Patent'in yetkilisi ile katıldı. Denetim kapsamında, coğrafi işaretlerin tescil belgesinde oluşturulan denetim komisyonu üreticilerle bir araya geldi. Denetim komisyonu

tarafından Coğrafi işaretlerin üreticileri yerinde ziyaret edildi ve üreticilere denetimin önemi anlatılarak şartnameye uygunlukları açısından da denetim gerçekleştirildi. Denetime istinaden Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar; "Dünyanın en iyi korunan 20 kenti arasında gösterilen ve UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesinde yer alan Safranbolu İlçemiz turizm açısından önemli bir

coğrafi konumdadır. Ülkemizde yapılan araştırmada 3.000'in üzerinde coğrafi işaretimizin ve geleneksel ürünlerimizin olduğu bilinmektedir. Görüldüğü o ki ülkemiz coğrafi işaretler konusunda büyük bir potansiyele sahiptir. 21.07.2017 tarihi itibarıyla 209 coğrafi işaretin tescilli yapılarak koruma altına alınmıştır. Bu kapsamda ilçemizin adı ile özdeşleşen coğrafi işaretlerimizden biri olan "Safranbolu lokumu" mahreç işareti ile, "Safranbolu safranı" ise menşe işareti ile koruma altına alınmıştır. Gerek mahreç ve gerekse menşe işaret olarak tescilli yapılan coğrafi işaretlerimizin bölge ekonomisine ve ülke ekonomisine katkı sağlaması bizler için önemlidir. İlçemizde koruma

kapsamına alınacak coğrafi işaretlerimiz için araştırmalar devam etmekte ve neticelenmesi ile birlikte yeni başvurularımız yapılacaktır." dedi. Özener Patent Yönetim Kurulu Başkanı Huriye ÖZENER de konuşmasında; "Tescilli coğrafi işaretlerin 6769 Sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'na göre ilk denetim raporları 10 Ocak 2018 tarihine kadar Türk Patent ve Marka Kurumu'na sunulması zorunludur. Kanun ile gelen denetimler sonucunda 22.05.2006 tarihi itibarıyla koruma altına alınan "Safranbolu lokumu" ile "21.05.2009 tarihi itibarıyla koruması sağlanan "Safranbolu safranı" ibareli

coğrafi işaretlerimizin denetimi gerçekleştirilmiştir. Denetimde asıl hedef tescil belgesinde ki şartnameye uygun olarak üretim yapan gerçek üreticilerin korunması, Coğrafi işaretin gerçek değerinde satışa sunulması, buna bağlı olarak coğrafi işaretlerin marka değerinin saptanması, bilinçli tüketici profilinin oluşturulması, orijinalinden uzak olan ancak coğrafi işaretin ismini kullanan gerçek olmayan üreticiler ile mücadele edilerek bir mirasın ve tarihi kültürün gelecek nesillere güvenli bir şekilde aktarılmasıdır. Diğer önemli bir husus ise "SAFRANBOLU LOKUMU" ve "SAFRANBOLU SAFRANI"na HAK ETTİĞİ DEĞERİ VEREBİLMEKTİR" dedi.

KIZILTAN ULUKAVAK

1974-1980 SAFRANBOLU BELEDİYE BAŞKANI

“

Kızıltan Ulukavak, 19.11.1937
Safranbolu doğumludur. Akçasu
Mahallesi'nde yerleşik,
Hacıhüseyinler Ailesi'nden, Kahveci
Mustafa Efendi'nin oğludur.
Yüksek Ziraat Mühendisliğinin
yanında Avukatlık kariyeri de
bulunmaktadır.

1970 – 1980 yılları arasında
Safranbolu'da avukatlık ve iki dönem
Belediye Başkanlığı yapan Ulukavak,
Devletin değişik kademelerinde
çalışmış, Başbakanlık Yüksek
Denetleme Kurulu Başkanlığı görevini
yaparken yaş haddinden emekli
olmuştur. Evli ve iki kızı olan
Ulukavak, yaşamını, kitap yazarak ve
kültürel konularda sivil toplum
kuruluşlarına katkı sunarak
sürdürmektedir.

”

www.safranbolutso.org.tr

Bizleri bu güzel evde misafir ettiğiniz için size teşekkür ederek söyleşişimize başlamak istiyorum. Sizi bizler tanıyoruz ama, tanımayanlar için bize kendinizden bahsedermisiniz?

Önce hoş geldiniz, onur verdiniz diyerek sözlerime başlayayım. Kendimden söz etmemi istediniz. Bu evde 1937 yılında dünyaya geldim. Akçasu Mahallesi sakinlerinden, Muslubeyoğlu Hacı Hüseyin Hüsnü Efendi'nin 6. kuşaktan torunuyum. Kahveci Mustafa Efendi'nin oğluyum. İlk ve ortaokulu Safranbolu'da bitirdim. Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesi mezunuyum. Daha sonra Ankara'da 1955-1959 yıllarında Ziraat Fakültesi'nde okudum. Yüksek Ziraat Mühendisi olarak mezun oldum. Bir süre Tarım Bakanlığı'nda müfettişlik yaptım. Müfettişliğim sırasında Ankara Üniversite-

si Hukuk Fakültesi'ne devam ettim. 1967 yılında Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum.

Müfettişlikte ve dolayısıyla memuriyette uzun süre kalmak istemedim. Safranbolu'yu çok sevdiğimden 1970 yılında Safranbolu'ya gelip avukatlığa başladım. Genellikle kasabalarda, küçük yerleşim yerlerinde politika; avukat yazihanelerinde, doktor muayenehanelerinde, eczacı dükkanlarında, muhasebeci bürolarında oluşturulmaya çalışılır. Toplum, etiket sahibi olanlardan etkilenir. Ben de kendimi Safranbolu'nun yerel politikası içinde buldum. “Safranbolu'da şehir çok geniş, nüfus çok az; burada hiçbir şey yapılmaz.” şeklinde genel bir kanaat vardı. Biz gençler, o zamanın gençleri, böyle bir varsayımı kabul etmiyorduk. İstenirse çok şey yapılabilir inancıyla 1973 yılında yapılacak yerel

seçimlerde Mühendis Nafiz BAYRAMGİL'in babası, merhum Hilmi BAYRAMGİL ağabeyimizi belediye başkan adayı olarak çıkarttık. Seçimi büyük bir farkla kazandık. Ama ne yazık ki Sayın Hilmi BAYRAMGİL ağabeyimiz, seçildikten 35 gün sonra hakkın rahmetine kavuştu.

O zamanki belediye yasası bugünkünden farklıydı. Bugün belediye başkanlığı makamı şu veya bu nedenle boşaldığında, belediye meclisi toplanıyor; içinden meclis üyesi bir zati belediye başkanı seçiyor. O günkü mevzuata göre ise, belediye başkanlığı boşaldığında tekrar halk oyuna başvuruluyordu ve belediye başkanlığı

kâh Ankara'da geçen bir emeklilik yaşantım oluyor. Hayat hikâyem, kısaca böyledir Yasin Bey.

Kızıltan ULUKAVAK denince sizinle bir değil; pek çok konuda söyleşi yapılabilir. Ama biz söyleşimizi, Safranbolu özelinde ve korumacılık alanında yapmak istiyoruz. Kendini koruyan bir kent olan Safranbolu'da yaşıyoruz. Korumacılık deyince bizler ne anlıyoruz? Ne anlamalıyız?

Safranbolu'nun bir özelliğini öncelikle vurgulamamız lazım. Safranbolu yüzyıllar boyunca hiç istila görmeden kendi içerisinde sosyal ve kültürel bir bütünlük içerisinde, 20.yüzyılın ortalarına kadar gelmiştir. Hiçbir önemli sosyal ya da siyasal bir bunalım içerisinde kalmamıştır. Ancak, 1937 yılında, hemen Safranbolu'nun 7 kilometre yakınında, Öğlebeli Köyü'nün Karabük Mahallesi'nde Demir Çelik Fabrikaları'nın temelinin atılması ve 1939 yılında fabrikanın işletmeye açılmasıyla, Safranbolu'nun hem ekonomik hem sosyal yaşantısı değişmeye başlamıştır.

Safranbolu'da yüzyıllardır dedeler, babalar, oğullar, torunlar hep bu şehirde ve hep aynı evde ikamet etmişlerdir. Bu evler, Safranbolu Evleri, “pederşahi aile” denilen, günümüzün deyimıyla “ataerki aile” dediğimiz geniş aile düzenine göre yapılmıştır. Evin her odasında bir çift yaşar. Etiler, bacanaklar, gelinler, görümceler, büyükbabalar, babalar, torunlar, hepsinin ayrı bir odası vardır. Safranbolu evleri genellikle altı, sekiz, on odalı evlerdir. Ama

makamının boşalmasından 60 gün sonraki ilk pazar günü ara seçim yapılması gerekiyordu. Bu kural gereği 24 Mart 1974'te yapılan seçimde, ben belediye başkanı seçildim. 11 Aralık 1977 yerel seçimlerinde de ikinci kez başkanlık seçimini kazandım. Görevim 1980'e kadar devam etti.

Hatırlarsınız, 12 Eylül 1980'de, askeri müdahale ile bütün siyasal nitelikli görevlere son verince, benim de Safranbolu'daki görevim son buldu. Ankara'da tekrar memuriyete döndüm. Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'na denetçi olarak atamam yapıldı. O kurulda Denetçi, Başdenetçi, Hukuk Danışmanı, Kurul Başkan vekili ve Kurul Başkanı olarak 22 yıl çalıştım. Kurul Başkanı iken 2002 yılında yaş haddinden, 65 yaşında emekli oldum.. 17 yıldan bu yana, kâh Safranbolu'da,

Karabük'ün büyük bir iş merkezi olarak gelişmeye başlaması ve orada, bizim yöremizde Demir Çelik Fabrikaları gibi, önemli bir kamu iktisadi teşebbüsünün faaliyete geçmesi, Safranbolu'da sadece ekonomik alanda değil; sosyal alanda da değişikliklerin başlamasına yol açmıştır. Önce büyük kentlerde görülen pederşahi aile dediğimiz geniş aile düzeninden, “çekirdek aile” denilen; anne, baba ve çocuklardan ibaret, küçük aile düzenine dönüşüm, Karabük'ün de etkisiyle Safranbolu'da da egemen olmaya başlamıştır.

Yeni evlenen gençlerin, anne ve babalarının evlerinde değil; bağımsız konutlarda oturma arzusu karşısında bu büyük evler Safranbolu için artık çok geniş gelmeye başlamış ve yeni evlenen çiftler için yeni evlere gereksinim duyulmaya başlanmıştır. Ayrıca, bir Kamu İktisadi Teşebbüsü olan Demir Çelik İşletmeleri'nin sosyal yaşamı da etkilemesinin yanı sıra, Safranbolulular, 1960'lardan itibaren ve 1970'lerde daha çok ivme kazanan bir anlayışla eski ahşap evlerini elden çıkartarak, günün moda inşaat

SÖYLEŞİ

malzemesi tuğla, demir, çimentodan inşa edilen kagir evlerde oturmayı yeğlemeye başlamışlardır. Karabük'te Beşbinevlerin, Safranbolu'da Emek Mahallesi'ndeki konutların yapılması hep aynı dönemdedir. O günlerde çok uygun koşullarda, Sosyal Sigortalar Kurumu'nun sağladığı olanaklarla yıllık yüzde beş faiz ve yirmi yıl vadeyle ev sahibi olunabiliyordu. Beşbinevler ve Emek Mahallesi dışında İşçi Evleri dediğimiz, şu anda Yeni Mahalle'de bulunan evler, hep sosyal sigortanın çok olumlu, çok yararlı bu olanakları ile yapılmıştır.

Karabük'te biliyorsunuz Yasın Bey, fabrikanın kurulduğu bölge dışında, şehirleşmeye uygun alanlar çok az. Zaten şehirleşmeye müsait olan ve daha sonra Yenişehir olarak adlandırılan alan, Demir Çelik İşletmeleri'nin lojman ve sosyal tesislerine ayrılmış.

Bu yüzden ileriki yıllarda Karabük'e yurdumuzun dört bir tarafından, sadece bizim yöremizden değil; Bartın, Kastamonu ve Çankırı illeri gibi yurdun dört bir tarafından iş ve aş bulmak amacıyla gelenler, iş ve aş bulsalar da, dört bir tarafındaki tepelerin yamaçları

yeni konutlarla dolan Karabük'te uygun koşullarda barınma olanağı bulamamışlardır. Onların barınma istemleri Safranbolu'da karşılık bulmaya başlamıştır.

Çünkü biraz önce ifade etmeye çalıştım; biz Safranbolulular artık çekirdek aile düzenine geçme evresinde bulunuyoruz. Ayrıca şu gerçeği de belirtmek lazım. Bu ahşap evlerin bakımı gerçekten çok zordur. Ahşap materyalin korunması temizlenmesi, bu koca koca evlerin ısıtılması çok büyük bir sorundur. Kurulan kooperatifler yoluyla kagir evlere taşınma arzusu, evlerimizin Karabük'te iş ve aş bulan kişiler tarafından, satın alınmasını hızlandırmıştır.

Satanlar memnun, alanlar memnun, Safranbolu evleri çok uygun koşullarla el değiştirdi. Şu anda, eskiden bizim "Şehir" dediğimiz, şimdi daha çok "Eski Çarşı" diye adlandırılan -ben Tarihsel Kesim diye adlandırılсын isterim- bu kesimdeki mahallelerimizde mevcut evlerin, yüzde doksan beşinden fazlası el değiştirmiş bulunmaktadır. Ancak yeni gelen hemşehrilerimiz, komşularımız bu evlerde oturma gelenek ve göreneğine sahip değillerdi. Bunu bir eleştiri olarak söylemiyorum. İyi ki bu evleri aldılar; boş kalan, içinde oturan olmayan evler virane olurdu. Evleri satın alanlar bu üç katlı, iki katlı evleri, ya yatay olarak, ya dikey olarak bölümlere ayırıp, dışarıdan merdiven yaparak, kendi oturmadıkları bölümleri, başkalarına kiraya vermeye başladılar. Damlarındaki oluklu

kiremitleri, Marsilya kiremididi dediğimiz yeni kiremitlerle değiştirdiler. Efendim şu gördüğümüz bütün küçük pencereler, Safranbolu Evlerinin odalarının karakteristik özelliğidir. Bunları değiştirip, büyük pencereler yaptılar.

İşte o zaman, 1970'li yıllarda, biz belediye yönetimi olarak, bunun Safranbolu'nun mimari dokusunu bütünüyle bozduğunu görerek, müdahale etme gereğini duyduk. Gördük ki, ata yadigarı, baba mirası olarak, 20. yüzyılın ortalarına kadar korunmuş olan Safranbolu Evlerini yeni koşullarda korumak imkansızdı. Çünkü yeni sahiplerinin, mevcut evlerle manevi bağları yoktu. Şurada, şu köşede, efendim babam gazete okurdu. Şurada annem örgü örerd. Şu köşede ben ders çalışırdım gibi bir manevi bağ olmayınca; bu evlerin maalesef bir takım yasal ve yönetsel önlemlerle koruma altına alınması gerekiyordu.

İşte böylece, geçen 20. yüzyılın ortalarına kadar "Kendini Koruyan Kent" olarak adlandırılan Safranbolu, artık "Korunması Gereken Kent" olarak adlandırılma dönemine girmişti. Bu amaçla 1975 yılının 12 Haziran'ında

Belediye Başkanı olarak yaptığım bir öneri üzerine; Belediye Meclisi, bu evlerin tamir ve tadilatında belirli kurallara uyulmasını içeren İmar Yönetmeliği değişikliği yaptı. Ne yazık ki, bu konudaki belediye meclisinin almış olduğu karar, - o tarihlerde yetkili organ İmar İskân Bakanlığıydı - onaya sunulduğunda uygun bulunmadı. Belediye Başkanı sıfatıyla, İmar İskân Bakanlığı'na gittiğimde, Bakanlık üst yöneticilerinden yetkili bir kişi, bir genel müdür, 'Efendim, eskiye rağbet olsa bit pazarına nur yağardı.' dedi. Çaresizdik; kendi kaderimizle baş başa kaldık.

Ama Allah Safranbolu'yu seviyordu, 1975 yılıydı. O yıl Avrupa Konseyi'nce, Avrupa Mimari Miras yılı olarak kabul edilmişti. Biz de Türkiye olarak, yanlış hatırlamıyorsam 1949'lardan itibaren Avrupa Konseyi'nin bir üyesi idik. Dolayısıyla Avrupa Konseyi'nin almış olduğu bu kararın Türkiye'de de uygulanması gerekiyordu. Ülkemizde bu yılla ilgili etkinliklerin düzenlenmesi görevi İstanbul Teknik Üniversitesi'ne verildi. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi de bu etkinliklerin Safranbolu'da, Safranbolu Belediyesi ile eşgüdüm içerisinde yapılmasını uygun gördü. Talih Safranbolu'ya gülmüştü. Bu bizim için bir fırsattı. Tarihi bir fırsattı. 1975 yılının Ağustos sonu ile Eylül başında, Safranbolu'da, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi ile birlikte "Safranbolu Mimari Değerleri ve Folklor Haftası" adı altında bir kültürel etkinlik düzenledik.

Üniversite, Safranbolu'ya İstanbul basınından, belli başlı köşe yazarlarından, tanınmış gazetecilerden, sanat kültür, mimarlık çevrelerinin en tanınmış şahsiyetlerinden, Ankara'nın, bakanlıklarından, bürokratlarından çok sayıda konuğu davet etti. Safranbolu'da otel yoktu. Biz Safranbolulular, belediyenin önderliğinde, gelen 200 civarında konuğu, Safranbolu'da evlerimizde ağırladık. Etkinlik bir hafta sürdü; "Safranbolu Evleri niçin değerlidir? Safranbolu evleri niçin korunmalıdır; bunun Türk Kültürü açısından, ulusal kültür açısından önemi nedir?"; bunlar, Aslanlar'daki top sahasında, Üniversite öğretim üyeleri tarafından açık havada, bizlere anlatıldı. Halka anlatıldı. Binlerce kişi geceleri orada toplanıyordu. Üniversite

profesörleri, kürsüdeki akademik literatürde öngörülen sözcüklerle değil, terimlerle değil, halkın anlayacağı dille konuşuyorlardı.

Bu etkinlikler arka arkaya üç yıl tekrarlandı. Böylece Safranbolu'nun korunması; kendini koruyan kent düzeyinden, korunması gereken kent statüsüne girdiği, yeni bir dönem başlatıldı. Safranbolu'nun korunması olayı 1980'li yıllarda, 12 Eylül Harekatı'nın sonrasında, halkın seçtiği belediye başkanlarının görevde olmadıkları dönemde ve daha sonrasında duraksamaya uğrasa da, 1990 yılında yapılan yeni bir "Safranbolu Mimarlık Değerleri ve Folklor Haftası"yla tekrar hız kazandı. Her zaman saygıyla ve takdiri anmak isterim, Safranbolu'da Yavuz ERKMEN isimli, daha sonra Bartın, Zonguldak ve Denizli Valiliklerinde bulunan bir zat kaymakamdı. Sayın Mustafa EREN yeni belediye başkanı seçilmişti. Yeni bir girişim başlatıldı. Safranbolu'nun korunması ateşi yeniden parlatıldı. 1970'lerin ortasından itibaren başlatılan, korunması gereken kent sloganı, daha ileri aşamalara taşındı. 1994'te Safranbolu UNESCO tarafından "Dünya Miras Listesi"ne alındı.

Şunu şayan-ı şükran olarak ifade etmek isterim: 1970'lerin ortasında başlatılan Safranbolu'yu koruma bilinci ve uygulaması; o tarihten sonra, Safranbolu kent yönetiminde, yerel yönetiminde, çok değişik siyasal ve sosyal görüşlerden kişiler, gruplar söz sahibi olsalarda, Safranbolu'yu koruma arzusu, duygusu, bilinci, asla ödün verilmeksizin sürdürüldü ve bayrak

daha ileri merhalelere götürülerek günümüze kadar gelmiş oldu.

Bu biraz da ilk çakmağı sizin çıktığınız anlamına gelebilir mi korumacılık özelinde?

Eğer şöyle düşünecek olursanız, ilk başta bunun pek çok sosyal ve siyasal riskleri vardı. Bu riskleri üzerime almam gerekiyordu. Benim mensup olduğum siyasal partide de, bana muhalif partilerde de, 'Efendim, evler korunacak da ne olacak? İsteyen istediği yere gökdelen diksın. Anıtlar Kurulunun kararlarına niçin uyuyoruz?' gibi bir takım karşıt görüşler oluştu. Ben 1974 seçimlerini yüzde 53 oyla kazanmıştım. 1977'de ikinci kez belediye başkanı olduğumda, benim partimden de bu konuda muhalifler olduğu için, seçimi yüzde 51 oyla kazanabildim. 2 puan kayıbm oldu.

SÖYLEŞİ

Gerçi seçmen sayısı da artmıştı. Ama çoğunlukla Safranbolu seçmeni, korumacının yanındaydı, benim yanımdaydı. Övünmek gibi olmasın, herhalde o dönemin koşullarında, benim için yeniden seçilmek, seçilmemek sorun değildi. Önemli olan Safranbolu'ydu. Ben belediye başkanı olarak dünyaya gelmemiştim. Yine avukatlık yapardım. Yine memurluk yapardım.

Ha, şunu da söyleyeyim sevgili Yasin Kardeşim, belediye başkanlığı ya da milletvekilliği bir meslek değildir; bir görevdir. Yani sürekli belediye başkanı olacağım, sürekli milletvekili kalacağım diye ısrar etmenin veya o partide olmadı, bu partiye geçeyim demenin hiçbir anlamı yoktur. Çünkü özellikle gençlerin önü açılmalıdır. El elden üstündür. Gençler belki daha iyisini yapacaklardır. Bu anlayışın sahibiydim ben. Dolayısıyla, bildiğim yolda, Safranbolu'nun korunması için seçilmek, seçilememek gibi bir endişe taşımadan bu işi yürüttüm. Doğru bildiğim yolda siyasal risk üstlenmekten çekinmedim. Çünkü her yeni sosyal atılım, her yeni sosyal yenilik başlangıçta, bir takım tepkiler alır. Eğer halk kitleleri bunun doğruluğuna zaman içerisinde inandırılırsa, hepsi sizin yanınızda olur. Bundan kırk sene önce benim karşımda olan, "Efendim korumacılık da neymiş" diyenler; bugün konaklar satın alarak, orada konaklama tesisleri kurarak, kafeteryalar açarak, turizmin sağladığı ekonomik olanaklardan yararlanıyorlar. Bu da benim için bir sevinç kaynağı oluyor.

Sizin belediye başkanlığınız döneminde 1976 yılında Altın Portakal ödüllü bir belgesel film yapıldı. Burada rahmetle andığımız Süha Arın tarafından. Bu belgesel filmin Safranbolu'muza ne gibi katkıları oldu ve Süha Arın deyince siz ne hissediyorsunuz?

Onu şöyle açıklayayım. Biraz önce bahsetmiş olduğum, "Safranbolu Mimarlık Değerleri ve Folklor Hafta"ları adı altında yaptığımız etkinliklerin ulusal basında, televizyonda, radyoda büyük ölçüde yer tutması üzerine, duyarlı bir kamuoyu oluştu; birçok

çevre Safranbolu'yu gündemine aldı. Bunlardan biri de İstanbul'da yerleşik Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu'nun Başkanı rahmetli Çelik GÜLERSOY'du. Sayın Çelik GÜLERSOY 1976 yılının ilkbaharında beni telefonla aradı. "Sizinle görüşmek istiyorum, Safranbolu hakkında. Acaba araba göndersem, İstanbul'a gelebilir misiniz?" dedi. "Benim için büyük bir onur olur." diye yanıt verdim.

Araba geldi, İstanbul'a gittim. Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu'nun İstanbul'da tarihsel mekânlarda neler yaptığını az çok biliyordum; başarılı hizmetlerini basından takip etmiştim. Merhum Başkan Çelik GÜLERSOY, Tarabya'da bir lokantada yemek sırasında bana 'Safranbolu tarihsel bir kent; Türkiye Turing Otomobil Kurumu olarak İstanbul dışında Safranbolu'ya da eğilmek istiyorum.' dedi. "Çok seviniriz" karşılığını verince, "Bir Safranbolu konağını satın alıp, Türk-Osmanlı örneğine uygun bir konaklama tesisi olarak restorasyonunu yapmak isterim; bana yardımcı olur musunuz?" diye sordu. Aklıma Asmazlar Konağı geldi, "Bu arzuunuza çok uygun bir konak var, sahibiyse de hemen görüşür hallederim." dedim.

Ayrıca "Safranbolu evleri 1976'lara kadar her nasılsa korunmuş, bundan sonra korunması zor. Bir belgesel film yaptırarak tarihsel ve kültürel bir değer olarak gelecek kuşaklar da görsün

isterim, Süha ARIN isimli genç bir yönetmen tanıyorum, ona yardımcı olur musunuz?" dedi. "Çok sevinirim; elbette yardımcı olurum" diye cevap verdim tabiatıyla. Rahmetli Süha ARIN, merhum Çelik GÜLERSOY'UN talimatıyla, 1976 yılı sonbaharında Safranbolu'ya geldi. Kendisine ve ekibine Karabük Demir Çelik sosyal tesislerinde barınma olanağı sağladım. Belediye personeline kendilerine yardımcı olarak verdim.

Merhum Süha ARIN, bir ayı aşkın süre Safranbolu'da Nesli ÇÖLGEÇEN, Kemal SEVİMLİ, Yalçın YELENCE gibi

daha sonraları çok ünlü olan kişilerin de asistanlığında "Safranbolu'da Zaman" belgesel filmi için çekimler yaptı. Bu filmin 1977'nin Şubat ayında, Ankara'da Anı Sineması'nda, daha sonra İstanbul'da Konak Sineması'nda galası yapıldı. 24 Şubat 1977 akşamı da film, TRT televizyonunda gösterildi. Yer yerinden oynadı. Film renkliydi, TRT televizyonu siyah beyazdı. Ama buna rağmen, entelektüel çevrelerde, basın yayın kurumlarında büyük yankı yarattı. Hemen her çevrede böyle bir yer var mıymış diye beğeni topladı. Sonra Safranbolu belgeseli Antalya Altın Portakal Film Festivaline gönderildi.

1977 Sonbaharı'nda, Antalya'da belgesel film dalında birincilik ödülüne layık görüldü.

Bu film, Safranbolu'nun tanıtılmasında çok büyük yararlar sağladı. Hem Safranbolu'nun ünlenmesinde önemli bir rol üstlendi ve hem de film, Safranbolu sayesinde büyük ün kazandı. Böylelikle Safranbolu ve film birbirini karşılıklı olarak etkilemiş oldular. Bu filminden sonra, 2018 yılında Safranbolu Kültür Turizm Vakfı tarafından, Safranbolu'da Zaman belgeselini hazırlayan merhum Süha ARIN'ın yardımcıların yönetmenliğinde "Zamanda Safranbolu" belgesi yapıldı. Etkileşim böyle de sürdürülmüş oldu.

Belediye başkanlık döneminde mecliste korumacılıkla ilgili ilk kararlar o dönemde alındı. Bu belgeseller, sizin belediye başkanlığınız döneminde çekildi. Korumacılık anlamında ilk ateşi de sizin yaktığınızı söylüyoruz. Peki, belediye başkanlığınız döneminde hedefinizde olan ama gerçekleştiremediğiniz, şu an üzüntüsünü yaşadığınız konular var mı? Keşke şunu da yapabilseydim, dediğiniz konular oldu mu?

Benim zamanımda, belediye olanakları bugünkü gibi değildi, çok sınırlıydı.

Hizmet alanı da çok genişti. Biz otobüs çalıştırıyorduk, şehir içi otobüsü. Safranbolu'da şehir içi otobüsleri Yasin Bey, 1940'lı yıllarda başlamıştır. Birçok il merkezlerinde dahi otobüs yokken, Safranbolu çok dağınık bir yerleşim düzenine sahip olduğu için, Bağlar-Şehir arasında otobüsler çalışırdı. Bizim mezbahamız vardı. Bizim elektrik dağıtım düzenimiz vardı. Bizim temizlik işçilerimiz vardı. Bunların hepsi şimdi biliyorsunuz özel sektöre devredildi. Elektrik özelleştirildi. Otobüsler kaldırıldı, bir belediye görevi olan toplu taşımacılıkta minibüslere muhtaç olduk. Çok geniş bir hizmet alanımız vardı. Personelimiz çok azdı. Bir kuruşa, tabiri caizse bin takla atacak durumdaydık. Belediye kanunu değiştirilemiyordu. 1970'li yıllar ülkemizde koalisyon hükümetlerinin görev aldığı, Milliyetçi Cephe Hükümetlerinin egemen olduğu bir dönemdir. Parlamentoda bir partinin mutlak çoğunluğu olmadığı için hiçbir kanun çıkartılamıyordu. Bugünkü gibi değildi. Bugün çok rahat yasal düzenlemeler yapmak mümkün. O dönemlerde, belki ismini duymuşsunuzdur 2490 sayılı bir İhale Kanunu vardı, belediyelerin ve kamu kurumlarının alım satım kanunu. Gelirimiz yok denecek kadar azdı. Örneğin metrekare başına 25 kuruştı

SÖYLEŞİ

işgal resmi. 15 kuruştü inşaatlardan alınan inşaat harcı, komik rakamlardı bunlar. Enflasyon da başını almış gidiyordu. O nedenle bizim ufkumuz, sadece Safranbolu'yu o günün koşullarında yaşanabilecek bir kent haline getirmekti. Onun için de önce yolların genişletilmesi lazımdı. İki taşkın yan yana geçebileceği bir yolumuz olmalıydı. Bunları sağladık. Benim düşüncem Safranbolu'da tarihsel kesime önem verilmesiydi. Malum, Hükümet Konağı 1976 yılının Ocak ayında yandı. Kaymakamlık yukarıya taşınmıştı. Belediye aşağıda kalmalıydı. Safranbolu çok merkezli olarak geliştirilmeliydi. Hükümet Konağı yukarıda Bağlar kesiminin altında, Çarşı büyük oranda Kıranköy'de, Belediye de aşağıda Tarihsel Kesimde olmalı ve her kesim birlikte kalkınmalı, birlikte gelişmeliydi. Kamu kuruluşları ile önemli resmi ya da yarı resmi kurumların çalışma merkezlerinin bulunduğu kesimlerin etrafı ister istemez kalkınır, gelişir. Ne yazık ki benden sonra belediye binası Kıranköy'e bir iş hanına taşındı. Safranbolu gibi tarihsel bir kentte, belediyenin bir iş hanı binasında olması

hoş karşılanacak bir durum değildir. Bir belediye binası yapmak isterdim, Safranbolu mimarisine uygun. Bunun için de, bugün Cinci Hanı'nın yanında, SAKEM'in bulunduğu yerde, o yer belediyenindir; orada üç katlı Safranbolu mimarisine uygun bir Belediye binası olsun isterdim, olanak bulabilseydim. Bunu içimde bir ukde olarak muhafaza ediyorum. O kesimde, tarihsel kesimde, bugün "eski çarşı" diyorlar, tabi benim dilim alışmadı eski çarşı deyimine; ben eski bir Safranbolulu olarak, "şehir" diyorum, "tarihi merkez" diyorum. Tarihi merkezde Safranbolu mimarisine uygun bir belediye binası olmalıydı; bir iş hanında sığıntı gibi belediyenin yer almasını, bir Safranbolulu olarak içime sindiremiyorum.

Bizi kabul ettiğiniz bu ev hakkında da birkaç soru sormak istiyorum. Çok takdire şayan bir konudur. Doğduğunuz, sizin için çok şeyler ifade eden bu evi, devlete hediye ettiniz. Hangi düşüncelerle hediye ettiniz? Hediye edilen bu ev amacına ulaştı mı? Çok güzel bir soru. Böyle bir soruyu özellikle yanıtlamak isterim. Efendim, ben bu evi yaptıran zatın torununun torunuyum. Bütün ailem bu evde yaşamıştır. Pederşahi bir aile düzenine

göre bu ev yapılmıştır. Ama iki binli yıllara geldiğimizde, maalesef bu evde oturmak çok zorlaşmıştı. Ben Ankara'daydım, burada kız kardeşim oturuyordu. Evin içinin değil, dışının restorasyonuna ihtiyaç vardı. Çatısı, dış cephesi ve pencere kapakları zamanın tahribatıyla aşınmıştı. Onları restore ettirmek için, devletin Kültür Bakanlığı'nın "Onarıma katkı fonu"ndan yararlanmak için, proje yaptırıp, gönderdim. Ama projelerimin hiçbirini sıraya girmede; başkalarına öncelik verildi. Ben başarılı olamadım. Evi, kamu yardımıyla restore ettiremeyince zamanın Safranbolu Kaymakamı, daha sonra Karabük'ün Valisi olan Sayın İzzettin KÜÇÜK, "Bu evi biz alalım. Bize sat. Kaça satarsın?" dedi. "Siz bu evin parasını, değerini veremezsiniz." diye karşılık verdim. 2008-2009 yıllarıydı. Birkaç milyon lira verseler de, ki bu kadar para veremezlerdi, ben evimi satmazdım.

Bu evi satmak demek, benim bütün mazimi, bütün ailevi köklerimi ortadan kaldırmam demektir. Benim devletten aldığım emekli maaşı bana yetiyordu. Çoluk çocuğumun da paraya ihtiyacı yoktu. Daha kaç sene yaşayacağım belli değildi. Ama bu evi devlete hibe edebilirdim. Benim evde yarı hissem vardı. Kız kardeşim de yarı hisse sahibiydi. Kız kardeşime bir daire alacak kadar para verilmeli ve evin dış cephesi restore edilmeliydi. Bu koşulları içeren bir protokol yapılır, ev devlete bırakılabilir. Ayrıca evin münhasıran Safranbolu kültürünün bir örneği olarak kalmasını ve kamu tarafından yaşatılmasını da isterdim. Böyle bir protokol yapıldı. Ekonomik gücü olanlar, bilirsiniz okul yaptırır, cami yaptırır, yol yaptırır, kaldırım yaptırır, çeşme yaptırır. Benim gibi emekli bir memurun, ekonomik açıdan böyle hayır işleri yapması mümkün olmadığı için, ben de

1970'lerde, kırk sene önce, Safranbolu'da korumacılığın büyük mücadelesini vermiş biri olarak, evimi kamuya bağışlayıp, buranın bir kültür merkezi olarak yaşatılmasını istedim. Bu tamamen Safranbolu'ya bir katkı sağlamak içindi. Başlangıçta bu amacım tahakkuk ediyordu ama zaman içerisinde evle ilgilenmez olundu. Zamanın valisine gittim; ev boş kaldı hiç ilgilenmiyorsunuz dediğimde, bana verdiği cevap, "Başkan Bey, devletin elinde o kadar çok boş bina var ki, köylerdeki bütün okul binaları boş." şeklindeydi. "Beyefendi, taşımali öğretim nedeniyle köylerdeki okul binaları boş kaldı. Köylerdeki ilkokul binaları ile Safranbolu gibi bir kültür merkezindeki, kültürel değeri olan, tarihsel kentteki koca bir konağı, aynı düzeyde nasıldüşünebilirsiniz?" dedim. O günlerde Karabük Üniversitesi Rektörlüğü, evi birtakım sanatsal ve kültürel etkinlikler için kullanmak isteriz dedi. Ben de aynı koşulların üniversite tarafından sağlanması halinde böyle bir istemi uygun görerek; yeni bir protokol yapılmasına olurverdim.. Üniversite başlangıçta buraya çok önem ve değer verdi. Kalorifer tesisatı yaptı. Bahçede birtakım düzenlemeler gerçekleştirdi. Ama 2019 yılıbaşından itibaren burayı kullanmaktan vazgeçtiler. Burada güvenlik görevlileri vardı, onları çektiler. Şimdi tekrar Valilik tarafından buraya vaziyet edilmesi, Kaymakamlık Hizmet Birliği tarafından değerlendirilmesi gündemdedir. Ben böyle ata mirası görkemli bir evi devlete bağışlarken,

halisane duygular içerisindeydim. Böyle bir davranışta bulunmaktan dolayı alkışlanmamı beklemiyorum. Ama hiç değilse bu davranışımın gereğinin ilgiler tarafından yerine getirilmesini beklemenin de hakkım olduğunu zannediyorum. Hani "kendim ettim, kendim buldum" demek ve bu duruma düşmek de istemiyorum. Bu konuda Yasin Bey çok dertliyim.

Söyleşimizin sonuna doğru, bir de size Lutfiye Cami, yani Kaçak Cami'yi sormak istiyoruz. Onun hikâyesini biz söyleyebilir misiniz?

Lutfiye yani Kaçak Cami, bu evi yaptıran büyük dedemin, Hacı Hüseyin Hüsnü Efendi'nin yaptırdığı bir cami. Dedem, 1870'li yıllarda hacca giderken çok eziyet çekmiş. Zaten o zamanlar, büyüklerinize duymuşsunuzdur, hac görevini ifa etmek için çok meşakkatli bir yolculuk söz konusu. Gidip de dönemeyenler bir hayli fazla. Dedem de o günlerin çok zor koşullarındaki hac yolculuğundan sağ salım dönersem Safranbolu'ya bir cami yaptıracam demiş. Dedemin sağlığında hayatta bulunan babamdan öğrendiğime göre, Hacı Hüseyin dedem "Allah'ım bana hac farızasını yerine getirmemi lütfetti. Yaptıracam camiye de, hac farızamı Allah'ın lutfuyla yerine getirdiğim için Lutfiye Cami adını vereceğim." demiş. Gerçekten 'Cami Lutfiye tamam oldu.' diye caminin kitabesinin ilk satırında bir mısra vardır. Vakfiyesinde de "Lutfiye Camii" diye bahsi geçer. Ancak, caminin yapıldığı yer Safranbolu'nun

SÖYLEŞİ

Akçasu Mahallesi'nin Kaçak semtindedir. Camiden hiç kimse Lutfiye adını kullanarak söz etmez. Gerçekten, bakınız Bağlarda Çam Pınarı'nda, Müftü Pınarı'nda camiler vardır. Onlara Çam Pınarı Camisi, Müftü Pınarı Camisi denir. Camiler bulundukları semtin adını alırlar. Lutfiye Camisi de öyle olmuş. Kaçak Camisi denmiş.

Niçin burası Kaçak? Efendim caminin hemen altında bir çeşme var. Bu çeşmenin kaynağı, caminin biraz yukarısında dere içerisinde bulunuyor. Oradan geliyor su. Bu kaynak bazı yıllar, eğer yaz mevsimi çok kurak geçerse kuruyor, çeşmeden de su akmıyor. Safranbolu'da suyun akmaması, suyun kesilmesi, kaynağın kuruması, suyun kaçması olarak adlandırılır. Safranbolulu dilinde bir çeşme, bir kaynak kurumuşsa, 'su kaçtı' denir. O nedenle çeşmeye Kaçak Çeşmesi deniyor Safranbolu'da. Bu yüzden bilmem kaç yüzyıldan beri Kaçak Çeşmesi'nin bulunduğu semte Kaçak Semti, Kaçak Semti'nde bulunan Cami'ye de, adı Lutfiye Cami olmasına rağmen, 1980'lere gelinceye kadar Kaçak Camisi deniyor.

Bu yıllara gelinceye kadar bizim Safranbolu'da ve yurdumuzun her tarafında mahalle camilerinde, kentin kenar semtlerindeki camilerde din görevlileri bulunmazdı. Bu camiler genellikle Ramazan aylarında ve dini bayramlarda açılırdı. 1980'den itibaren Diyanet İşleri tarafından bütün camilere din görevlisi atanmaya başlandı ve kitabesinde ne isim yazıyorsa, caminin duvarına asılan bir mermere, o sözcük caminin adı olarak yazıldı. Bizim caminin de kitabesinde Lutfiye Camisi yazdığından, cami duvarına "Lutfiye Camii" diye mermer levha asıldı.

Ancak, Lutfiye adının oraya yazılması-ndan sonra bir takım söylentiler başladı. Efendim bu camiyi Lutfiye adlı bir hanım yaptırmış, hacca gitmiş de, orda kalmış da, para bırakmış da, bir sürü rivayetler... Aslı astarı olmayan şeyler. Ama bunlar televizyonda, basında yayınlanınca, bir söz vardır, "Lugat-ı fasihten yeğdir; galat-ı meşhur", yani yaygınlaşmış bir yanlış, doğruların yerini alır. Ben bu uyduruk söylentiyi

önlemek için çok çaba gösterdim. Gazetelerde ve kitaplarımda da yazdım, doğrusu şudur diye. Ancak, başarılı olamadım. Kaçak Camisi, Lutfiye Camisi ikileminin gerçek yüzü böyledir.

Peki son olarak sizin belediye başkanlığınız döneminde, Safran çiçeği ile ilgili çalışmalar yapıyor muydu? Ekimi şimdi olduğu kadar yaygın mıydı o zamanlarda da?

Maalesef, o dönemde biz safran konusunda çok bilinçsizdik. Safran uzun yıllar önce Safranbolu'daki ekonomik değerini çoktan kaybetmişti. 1910 tarihli bir Kastamonu gazetesinde, - o zamanlar, Safranbolu, Kastamonu'ya bağlıdır - Kastamonu valiliğinin yayınlamış olduğu bir vilayet gazetesinde, 1910 yılında da Safranbolu'da safranın yılda 330 okka, yani 385 Kg. kadar üretildiğini okudum. Tarihçi İlber ORTAYLI'nın 19. yüzyıla ait, Batı Karadeniz Bölgesinin ekonomik durumuna ilişkin bir makalesi var. Siyasal Bilgiler Fakültesinin bir mecmuasında yayınlanmış. Safranbolu'da ekonomik olarak; pirinçten yani çeltikten bahsediyor, hububattan bahsediyor ama safrandan hiç söz etmiyor. Ne yazık ki safran, 16-18. yüzyıllarda Safranbolu'nun önemli bir tarım ürünü olma özelliğini, daha sonraları yitirmiş ve sadece Davutobası Köyünde birkaç ailenin ilgilendiği bir ürün olmuş.

Benim dönemimde safran ile ilgili hiçbir çalışmamız olmadı, bu konu bizim gündemimizde yer almadı. Ama alabilirdi diye düşünüyorum. İlginç bir şey söyleyeyim size, 1980 yılının Ağustos ayıydı. Bağlı olduğumuz Zonguldak Valisi aradı. "İspanya'nın Ankara Büyükelçisi Safranbolu'ya gelecek. Kaymakam Bey, senelik izinde, ben gelemiyorum, benim yerime ilgilenir misiniz?" dedi. Ne amaçla geliyor diye sordum. "Safran hakkında bilgi almak ve Safranbolu evlerini görmek istiyor." yanıtını aldım. 12 Eylül'e yaklaştığımız günlerdi. Sağ-sol çatışmalarının had safhada olduğu dönemlerdi. O nedenle Sayın Vali, güvenlik amacıyla bir müfreze polis birliğinin Safranbolu'ya gönderileceğini de ayıracı bildirdi.

Safranbolu'ya. Büyükelçi geldi, İspanyolca bilen yok, Karabük Demir

Çelik Fabrikasından İngilizce ve Fransızca bilen iki mühendis arkadaş buldum. Büyükelçi ile görüşüyoruz. Büyükelçi burada yüzlerce dönüm safran ekildiğini zannediyor, gösterilmesini bekliyor. Büyükelçi gelmeden önce ansiklopedileri karıştırdım, safran hakkında biraz bilgi alayım diye. Öğrendim ki dünya safran ticaretinde, o yıllarda İspanyollar dünyanın birinci sırasındaydı. Hem kendileri yetiştiriyorlar, hem de safranı İran'dan alıp pazarlıyorlar. Amerikan ve İtalyan mutfaklarında çeşitli yemeklerde, safran çok önemli bir katkı maddesi, bir baharat olarak kullanılıyor. Biz Safranbolu'da benim çocukluğumda, safranı sadece bayramlarda, özel günlerde yapılan zerdede kullanırdık. Zerde, sütlaçın safran katkılı olan şeklidir. Büyükelçiye bir şey gösteremedik. O zaman bir hayli mahcup olmuşum. Safrandan adını almış bir kentte, büyükelçiye safran tarlasını gösteremedik. Sadece evlerimizi gösterebildik, tanıtılabildik...

Efendim bu hoş söyleşi için ve bizi kabul ettiğiniz için size tekrar teşekkür ediyoruz.

Ben de gerek Safranbolu'ya, gerek evimize karşı gösterdiğiniz ilgiden dolayı size, mensubu olduğunuz Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası'na ve tüm yetkililerine teşekkürlerimi sunuyorum. Zaman ayırdınız, lütfettiniz, sağ olarsınız...

RÖPORTAJ
YASİN DİKMEN & HÜSEYİN KARATAŞ

SAFRANBOLU FOTOĞRAFLARI
CEMİL BELDER

cemil belder
FOTOĞRAF KOLEKSİYONU

MECLİS ÜYELERİ BİLGİLENDİRME SEMİNERİNE KATILDIK

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), geçen yıl yapılan organ seçimlerinin ardından Meclis Üyelerine, Birlik iştiraklerinin kurumsal yapılarını ve hizmetlerini tanıtmak, Türkiye ve Dünya ekonomisindeki gelişmeler hakkında bilgilendirmek ve kendilerine yönelik çeşitli yönetim becerileri kazandırmak amacıyla bilgilendirme seminerleri düzenledi. Söz Konusu Bilgilendirme Seminerine Meclis Başkanımız Cengiz Ünal, Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar, Meclis Başkan Yardımcılarımız Ahmet Savaş, Fatih Namal, Yönetim Kurulu Üyemiz Eyüp Öztürk, Meclis Üyelerimiz Şenol Karadeniz, Ufuk Akkuş, Fahri Öztürk, Genel Sekreter Ömer Tüfekçi ve Akreditasyon Sorumlusu Yasın Dikmen katıldı. Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar; "TOBB tarafından yaklaşık 4 aydır organize edilen ve konusunda uzman konuşmacıların katıldığı, çok yararlı bilgilendirmelerin yapıldığı Meclis Üyeleri Bilgilendirme seminerine 10 kişilik bir grupta katılım sağladık. Eski Meclis Başkanı Cemil Çiçek, Merkez Bankası Eski Başkanı Süreyya

Serdengeçti gibi önemli isimlerle ülke ekonomimizi, yatırım fırsatlarını istişare etme fırsatını bulduk. Çok verimli bir seminer olduğu kanaatindeyim. Bu

önemli fırsatı bizlere sunduğu için Odamız adına Sayın Başkanımız Rifat Hisarcıklıoğlu'na teşekkür eder, saygılar sunarız."

YENİŞEHİR
Karabük

Fotoğraf: Cemil Belder

YENİŞEHİR ÖZELİNDE KENT HAFIZASI

“Karabük'ün Öğlebeli Mahallesi Hem Demir Çelik Fabrikalarını, hem de Yenişehir Mahallesi'ni gören bir yamaçta kuruludur. Evler öğlebeli'ne Safranbolu'nun koruma altındaki evlerine benzer biçimde yerleştirilmiştir. Ama ne Safranbolu evleri gibi geçmişin izlerini taşır, ne de Cumhuriyetin kurduğu Yenişehir gibi modern çizgilere ve şehir planına sahiptir”

Öğlebeli'nin evleri renk renk boyanacakmış" haberini Medyada okuyunca, gidip yeniden gezdim Yenişehir'i. Kasım ayının son günleriydi. Sonbaharı sakın bir şekilde yaşayan Yenişehir, göz kamaştırıcı güzellikeydi.Şehirleşmeyi bir türlü başaramamıştı. Köyden şehre, şehirden büyük kentlere akan insanlar, aileler, şehirlerin başıboş büyümesine yol açmıştı.Gençlik ve işçi hareketleri gibi sosyal olaylar, görev yapacak yetişmiş insangücünün yetersizliğine neden olmuştu. İç göç, nüfus artışına bağlı olarak konut ve iş yeri ihtiyacı büyümüş-tür. İnşaat sektöründeki kontrolsüz büyüme, ülkede olduğu gibi Karabük'te de fırsatçılara rant imkanı sunmuştur.

ARAŞTIRMACI - YAZAR
HÜSEYİN KARATAŞ

Seçim dönemlerindeki tapu dağıtma uygulamaları ve imar afları, gecekondu-laşmayı teşvik etmiştir. Dolayısıyla şehirlerde elektrik, yol, kanalizasyon, su gibi hizmetler hep arkadan gelmiştir. Örnek bir şehir yaratmıştı Türkiye Cumhuriyeti. O şehir, Cumhuriyet kenti Karabük'tür. Karabük ise Yenişehir demektir. Yenişehir; medeniyet demektir, kültür demektir, sanat demektir, spor demektir. Yenişehir, sokağı, yolu, izi, eviyle içinde yaşayan hayaller kurdurur, düşler gördürürdü. Bahar geldiğinde çiçeklerle bezenirdi her yer. Yürüdü-ğünüz sokaklar açan çiçeklerin, renk renk güllerin rayihası ile dolardı. Yeşil bahçeler ve yeşil alanlar ruhu

dinlendirirdi. (doğal ve yaşayan bir botanik bahçesi gibi) Genç Cumhuriyet, Karabük kırsalı özelinde Avrupa ölçeğinde bir şehri kurabilece-ğimizi bütün dünyaya göstermek istemiş ve başarmıştır. Dünyaca ünlü Fransız mimar Henry Prost, bu amaçla 1936 yılında Türkiye'ye davet edilmiştir. Çağrıldığı dönemin İstanbul şehir planlarını hazırlamış, Karabük'ün Yenişehir'ini tasarlamıştır Henry Prost. Yenişehir'i Henry Prost'un alamet-i farikası olarak görebilirsiniz. Bugün kentin herhangi bir yerinde bize o parmak izinin sahibini hatırlatacak bir eser yok maalesef.*Yenişehir'in uygun bir yerine Mimar Henry Prost' u hatırlatacak bir heykel, bir kaide konulması uygun olmaz mıydı? Olmaması Karabük, ün kent hafızası bakımından bireksiklidir.

Genç Türkiye Cumhuriyeti, kendi sanayisinin belkemiği ve omurgası sayılabilecek Demir Çelik Fabrikalarını kurarken, Sanayi Devrimini tamamlamış ve büyük bir tecrübe biriktirmiş olan; sanayi devriminin anavatanı İngiltere'den destek almış, onun pratiğinden yararlanmıştır. Karabük-ün şehir planlarının yapımı ve uygulanmasında da Fransız Mimarisi-nin seçkin uzmanlarından Henry Prost'un bilgi ve tecrübelerine müracaat etmesi, cumhuriyet kadrolarının tarihsel tecrübelerin pratiğe dökülmesine, ne kadar önem verdiğini göstermektedir.² Peki, önümüzde Yenişehir gibi müstesna bir örnek varken, nasıl böyle çarpık bir kent yarattık? Her şeyin elimizin altında olmasını isteyen bir alışkanlığımız var. Bu belki yüzyıllar süren kırsal ve göçebe hayatın ruhumuza kazınmış

* Dönemin Başbakanı Celal Bayar İnşaa edilecek olan Yenişehir Sineması'nın maketini incelerken. (Hikmet Derman Şeyhoğlu Arşivinden)

izleri. İşimiz yanımızda olsun, aşımız yanımızda olsun.Hanımız, ha-mamımız ve hatta camimiz, mescidi-miz bile yanımızda olsun istiyoruz. Bunlar Avrupa'da da yakın-Yenişehir bu yüzden Demir Çelik Fabrikalarını gören bir tepeye yapılmıştır. Ama kendinden alçakta yer alan fabrikala-ra, haddelere ve onunla ilgili hiçbir şeye tepeden bakmamıştır. 1987 yılında Karabük Demir Çelik Fabrikalarının kuruluşunun ellinci yılı şerefine bir de saate kavuşmuştu Yenişehir. Kendinden 190 yıl önce İzzet Mehmet Paşa tarafından Safranbolu Kalesi'ne dikilen saat kulesine dikildiği tepeden selam çakmıştır. Şehrin her yanından bakanlara zamanı işaret etmiş. Mimarisiyle, yolları, sokakları, spor salonları, gazinoları, kulüpleri, okulları, sağlık birimleri, sineması, yazlık çay bahçeleri, parkları, birçok voleybol basketbol sahaları ve konutları ile güllerin, çiçeklerin yeşilliklerin birağaç denizinin ardında, kendini gizlemeyi becermiş. Yenişehir'in hemen alt kısmında yer alan kübanalar, bir apartman olmasına rağmen gösteriş-ten uzak kalmış, dört katı geçmemiştir. Elli evler, yetmiş evler, Yüz evler, Dere evler, Çamlık diğer konutlar gibi sakın ve huzurlu, ama birlikte yaşanacak bir hayat için tasarlanmışlar.

Yangınlar, isyanlar, bitmek bilemeyen savaşlar, yokluklar ve kırimlardan bunalan bir millete, "İşte şehir böyle olur, işte apartman böyle olur. İnsanların toprağa basması, yeşile dokunması, gülü çiçeği koklaması gerekir. Her ihtiyaca uygun evler sizin hizmetinizdedir." denmiştir. Yenişehir-in arka planında insana verilen değer vardır. Estetik vardır. Mutlu bir toplum arzusu, her yönden sağlıklı bireyler yetiştirmek ülküsü vardır. Karabük insanı için "Sıcak su Mahallesi"dir³ Yenişehir'in adı. Karabük odunla, kömürle, talaşla ısınırken, kaloriferle ısırdı Yenişehir'in evleri. Mutfaklarında banyolarında el yakan sıcak sular akardı. Her Ailenin hayalide Yenişehir'de yaşamak. Anneler babalar çocuklarını okumaya gayretlendirirken, "Bir gün sen de Demir Çelik Fabrikasında çalışabilir,

Sıcak su Mahallesi'nde yaşayabilir-sin." ⁴ derlerdi. Fabrikada çalışmak o kadar kutsal bir görevdi ki halkın gözünde, gündüzleri sokakta gürültü yaparak oynayan çocukları anneler, "Hişşşt' Gece vardiyasında çalışan var." ⁵ diye uyarırdı. İnsanlar emeğe karşı öyle saygılıydı. Yenişehir'in sokaklarında gelişigüzel gezilmezdi eskiden. Sokağa çıkan herkes, genç yaşı kadın erkek düzgün giyimliydi. Güzeli bir Türkçeyle ve nezaketle konuşurlardı. Arzu edilen cumhuriyet vatandaşı imajının örneklerini,

Fotoğraf: Cemil Belder

Yenişehir'in her sokağında görebilirdi-niz. Memurunu, mühendisini, yöneticisini düşünen devlet, ustasını, işçisini, bekâr çalışanını da ihmal etmemişti.Onlar için de uygun sosyal konutlar üretmişti. Karabük Demir Çelik Fabrikaları, Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin her biri bir değer olan eserlerinin yanında "Kaşıkçı Elması" niteliğinde bir eserdir. O eser aynı zamanda örnek bir cumhuriyet kenti yaratmıştı KARABÜK öyle çıkmıştır gün yüzüne.

GEZİ-YORUM

Yaşı altmışlarda biriyle karşılaşmışım Yenişehir'i gezerken. "Çocukluğum Yüz Evler'de geçti." demişti. "Okuldan çıktığımızda veya oyun oynayıp açtığımızda bazen evde kimseyi bulamazdık. Annemler çarşıya, pazara ve ya bir komşuya gitmiş olurdu. 100 Evler'de bütün evler bizimdi. Herhangi bir kapıyı açar girdik içeri. Sofralarına destursuz otururduk. Mutfaklarından izinsiz atıştırırdık. Onların her biri bizim annemizdi, biz de çocukları." Cumhuriyet ile yaşıt, Cumhuriyet kadını Hikmet Derman Şeyhoğlu ile yaptığımız bir özel söyleşide; "Bir Sabah Safranbolu'dan çıktım, Karabük'e eczaneme gidiyorum, baktım akşamdan sabaha bütün 100 Evler yıkılmış, ağaçları kesilmiş. Oturdum, ağladım. Yıkılan 100 Evler değil, bir tarihti. Yıkımına engel olamadık. Hiç olmazsa hatıra olarak birkaç ev bırakılsaydı, ağaçlar korunsaydı." 6 demişti. Hep yapıp yıkıyoruz. Yine yapıp yine yıkıyoruz. Türkiye, muhafazakâr bir ülkedir. Muhafazakârlık, içinde koruma ve geliştirme kültürünü de barındırır. Bu

* 100 Evlerin yıkılmadan önceki görüntüsü. (Bu günkü Kent Meydanı)

Amerika'da, Avrupa'da böyledir. Üzülerken söyleyelim, muhafazar yöneticiler bizi biz yapan değerleri koruyamamıştır. İşçi evlerinde yaşamış olan bir arkadaş bir anısını bize şöyle anlattı bize. "Bir pazar günü, geç kalmış, bahçede kahvaltımızı yapacağız. Çay, ocakta demini alırken, biz, bahçede masayı donatmakla meşgulüz. Kırk yaşlarında bir adam evin önünden birkaç kere geldi gitti.

İsrarla bizim bahçeye bakıyor. Meraklandım, çağırdım adamı, 'Birini mi arıyorsunuz?' dedim. Adam, 'Yok hayır.' dedi. ' Ben de çocukluğumda bu evde oturmuştum.' Bahçedeki ceviz ağacını göstererek, 'Bu cevizi babamla birlikte dikmiştik.' 'Yolum Karabük'e düştü, ben de buraya anılarımı tazelemeye geldim.' dedi. Eylül ortalarıydı. Cevizler artık yenir olmuştu. Daldan bir kaç ceviz alıp, adama verdim. "Oturun, birlikte bir

* Yenişehir'de bir evin bahçesi
Fotoğraf: Hüseyin Karataş

Fotoğraf: Hüseyin Karataş

sandalyeye oturdu. Cevizlerin ikisini cebine koydu, diğer ikisini de avucunda kırdı, temizledi ve ağzına attı... Gözleri ceviz ağacında, ağılıyordu..."

Bir atasözü, "Geçmiş olmanın, geleceği yoktur." diyerek geçmişle gelecek arasındaki bağı önemine vurgu yapar. Geçmişe sahip çıkmanın, onu korumanın aslında geleceği korumak olduğu uyarısında bulunur. Maalesef, tepeden tırnağa Cumhuriyet Türkiye'sinin kurduğu şehir olan Karabük ve onun özelinde Yenişehir, bir istisna yaratamamış, diğer şehirler gibi plansız büyümeden, toprak rantının yıkımından ve çarpık şehirleşmeden payını almıştır. Rantın peşinden koşarcasına gidenler; şehirde iyi ve güzel namına ne varsa yoketmişlerdir.

Karabük Demir Çelik Fabrikaları, yarattığı ekonomik imkânla Kiranköy'ü ortaya çıkarmıştır. Kiranköy'de ve Bağlar'a uzanan alanda, örneğini Karabük Yenişehir'den alan, modern bir şehir kurulmuştur. Böylelikle eskilerin şehir dediği tarihi Safranbolu'nun evleri ve çarşısı yağmadan, yıkımdan kurtulmuş, toplu olarak korumuştur. Kimliğini kaybetmeden, bozulmadan

Fotoğraf: Cemil Belder

bir bütün olarak günümüze ulaşmasını sağlamıştır.⁷ Bizler bugün Safranbolu evlerine, sokaklarına ve kültürüne bakarak geçmişle günümüz arasında bağ kuruyor ve yaşadığımız şehirle haklı olarak övünüyoruz. Bir beyin hastalığı vardır, adı "Alzheimer". Yaşlılıkla beraber ortaya çıkar ve başta unutkanlık olmak üzere çeşitli zihinsel ve davranışsal bozukluklara yol açar. Kalitesi düşmüş bir hayatın sonunda, kişiye ölüme kadar götürür. Hastalığın ilk belirtisi unutkanlıktır. Hasta yeni bilgileri öğrenemediği gibi, eski bilgileri hatırlamakta zorlanır. İlerleyen süreçte ne yapacağına karar veremez. Kişileri tanıyamaz, yolunu kaybeder, öyle ki, evinin bile bulamaz. Hastalığın ilerleyen safhalarında

huysuzluk, saldırganlık, kişilik bozukluğu ve ruhsal sorunlar gibi birçok rahatsızlıklar görülür. Tıp günümüzde Alzheimer hastalarının yaşadıkları çevrede olmalarının hastalığın sürecini yavaşlatacağını hususunu tartışmaktadır.

Toplumlar da Alzheimer hastası olur mu? Olmaz elbette. Ama bizim yaptığımız gibi toplumun geçmişle bağını kopardığınızda, çocukluğunun geçtiği mahalleleri, sokakları yıkıp dağıttığınızda, dallarından sarktıkları, salıncak kurdukları, gelecek hayattarı düşledikleri ağaçları kesip yok ettiğinizde, sokakların, mahallelerin, meydanların, okulların adını değiştirdiğinizde buralarda doğmuş büyümüş insanların geçmişle bağını koparmış olursunuz. Bir şehrin bildik tanidik

* Yenişehir'de bir evin bahçesi
Fotoğraf: Hüseyin Karataş

çehresini sık sık değiştirdiğinizde toplum da yolunu şaşırıp geçmişle olan bağını kaybediyor. Geleceğe tutunmakta başarısız oluyor. Fransa, Ressam Van Gogh'un Güney Fransa'da yaptığı "Buğday Tarlasında Kargalar" adlı tablosunun kadrajını muhafaza ederken, Rusya Şair Aleksandr Sergeyev Puşkin'in dibinde oturarak şiir yazdığı ağacı koruma altına alırken,⁸ Türkiye'yi inşa eden Karabük Demir Çelik Fabrikaları çalışanlarının yaşadığı Yenişehir'e ve anılara karşı ne kadar da vefasız olduk.

Maalesef Yenişehir'i koruyamadık. Yenişehir'inünkü hayatından yüzyıl sonraya neler kalacak bilemiyoruz. Koruma kültürü ile ilgili araştırma yaptığımızda batı dünyasında güzel örneklerle rastlıyoruz. İngiltere'nin Yorkshire, Almanya'nın Ruhr bölgelerinde bulunan birçok işçi evi bugün bile ayakta. O evler ve evlerdeki yaşamla ilgili birçok akademik tez ve doktora çalışması yapılmaktadır. Yine Meksika'nın Monterrey kentinde bulunan ve ülkenin en eski yapı toplulukları olan demir çelik Fabrikaları "Fundidora Teknolojik Park" adıyla yeniden düzenlenmiş ve gelecek nesillere bırakılmıştır. Sheffield, İngiltere'de çeliğin ilk üretildiği şehirdir. Bu şehre 1893 yılında Kraliçe Victoria tarafından "Şerefli şehir" unvanı verilmiş ve koruma altına alınmıştır.⁹ Tarihi süreç içerisinde evlerin, fabrikaların, yolların her taşını, her tuğlasını, her anısını koruyan bir anlayışla karşılaşıyoruz. Bize gelince, yıktıklarımızı, yok ettiklerimizi gördükçe yüreğimiz ağlanıyor. Karabük Üniversitesi'nde "Kültürel Miras - Koruma" başlıklı bir yüksek lisans programı açılacağını duymak bizi sevindirdi. Bu programda Görüntü Kültürü, Modernite, Hafıza, Görüntü ve Kimlik derslerinin verilmesi sağlarsa üzüntümüz biraz hafifleyecektir.¹⁰ Açılacak yüksek lisans programı, şehrimizde kent hafızası bilincinin yerleşip, kökleşmesine katkı sunacaktır.

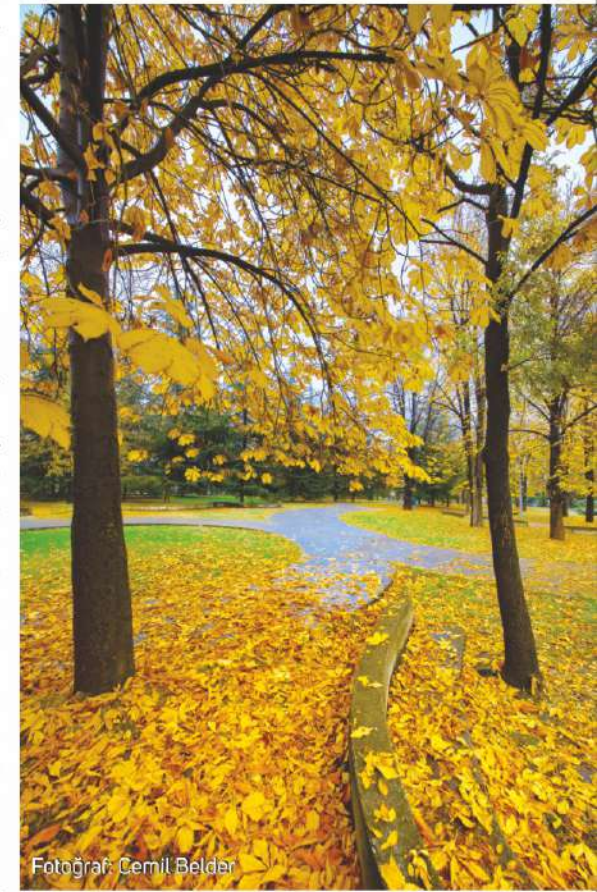
Yenişehir'in kimliğinin kaybolma tehlikesi, her geçen gün artmaktadır. Tarih Araştırmacısı Mehmet Kütükcüoğlu'nun deyimiyle, Yenişehir'in etrafı çirkin gettolarla kuşatılmıştır. Çok katlı binalar onu her yönden sıkıştırmaktadır.

Yüksekte konumlanan Yenişehir, mütevazı bir hayat sürmeyi ilke edinmişken, etrafındaki çok katlı binalar ona karşı adeta efeleniyor. İşkenceye tabi kurbanlar gibi kolunu bacağını, parmağını kaybediyor. Bakıyorsunuz Yüz Evler bir gecede gitti. Bakıyorsunuz, Dere Evler yıllar yılı kendi haline bırakıldıktan sonra yerle bir edilmiş, yerinde yüksek binalar boy göstermiş. Bir bakıyorsunuz 38 Evler yıkılmış. Yenişehir her seferinde bir uzvunu kaybediyor. Kent hafızası yok olup gidiyor. Bir Cumhuriyet değeri rant kurban ediliyor.

Yenişehir Türkiye Cumhuriyetinde, şehirleşmenin başöğretmeniydi. Bizler ders kaçağı çıktık. Onun anlattıklarından bir şey öğrenemedik. Yenişehir kültür ve mimarisinden kalanlara dokunulmamalı artık. Pek çok insan Panorama 1453'ü görmüştür. 1915 Çanakkale Panorama'yı gezmiştir. Yine Panorama Anıtkabir birçok ailenin çocuklarıyla gezip, gururlandığı bir yerdir. Soralım o zaman, niçin bir Panorama Demir Çelik olmasın?

Karabük şehrine gönlünü koymuş olan Tarihçi Mehmet Kütükcüoğlu ile "3 Nisan - Panorama Karabük" konulu bir söyleşi yapmıştık. O söyleşide; "Karabük'ün uygun bir yerine Demir Çelik Fabrikaları Üretim ve Tarih Müzesi kurulması, şehre ve turizm çeşitliliği katacaktır. Osmanlı kenti Safranbolu'ya gelen turistlere Türkiye'nin ilk ağır sanayi kenti Karabük neden anlatılamaz? İlk Türk Demiri'ni görüp heyecanlanmayacak insan yoktur. Düşünsenize sanki Ergenekon'da dökülmüş gibi, ne büyük bir hedef ve gerçeklik!"¹¹ demiştir. Demir Çelik Fabrikalarını gören bir tepeye veya Yenişehir'in uygun bir yerine yapılacak panorama projesi Karabük'e de Türkiye'ye de hizmettir. İzleyenler Cumhuriyet Kenti Karabük'ün hikâyesini Demir Çelik Destanını oradan öğrenecektir. Cumhuriyetin kazanımlarıyla gurur duyacaktır. Kendilerinin yüreğinde de başarmak için istek uyanacaktır. Bu projeyi kim hayata geçirirse gönüllerde taht kuracaktır. Özetle diyebiliriz ki, Türk Milleti makûs talihini bir kere de Karabük'te yenmiştir. Yokluklar içindeki bir millet tamamen kendi imkânlarını Karabük'e sevk etmiştir. İlk bacanın tütmesinden, ilk

demirin üretilmesinden sonra bütün bir vatan Karabük Demir Çelik Fabrikaları'nın inşa alanı olmuştur. Türkiye yollarla, köprülerle birbirine bağlanırken, fabrikalarla yeniden yaratılırken, her noktasında Karabük vardır. O projelerin, amirleri, memurları, mühendisleri ve destek elemanları, kalkınma savaşını Karabük Demir Çelik Fabrikalarından yönetmiştir. Yorgunluğunu Yenişehir'de atmış, orda dinlenmiş, orda huzur bulmuş, gerektiğinde eğlenmiş ve kalkınma savaşına kaldığı yerden devam etmiştir. Bu yüzden Yenişehir'in her taşı, her tuğlası korunmalı, anılarıyla, geçmişte verdiği hizmetleriyle gelecek kuşaklara aktarılmalıdır.

Fotoğraf: Cemil Belder

KAYNAKÇA

¹ Mehmet Kütükcüoğlu

² Adem Sağır

³ Sabri Hacıoğlu

⁴ Sabri Hacıoğlu

⁵ Ömer Erdem

⁶ Hikmet Derman Şeyhoğlu

⁷ Mehmet Kütükcüoğlu

⁸ Ömer Erdem

⁹ Erdoğan Gökçe

¹⁰ Adem Sağır

¹¹ Mehmet Kütükcüoğlu

DALGALI PİYASALARDA GELECEĞİ ÖN GÖRME VE ŞİRKET YÖNETİMİ SEMİNERİ DÜZENLENDİ

Dünya Gazetesi başta olmak üzere birçok ulusal dergi ve gazetede köşe yazarlığı ayrıca NTV, CNN Türk, TRT Haber, TGRT gibi TV kanallarında düzenli olarak ekonomi ve piyasa yorumculuğu yapan ABD Merkez Bankası FED Eski Direktörü Erkin Şahinöz'ün vermiş olduğu "Dalgali Piyasalarda Geleceği Ön Görme ve Şirket Yönetimi" Semineri Odamızın ev sahipliğinde geniş katılım ile gerçekleşti. Gündeme dair ekonomik bilgilerin verildiği seminere Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar da katıldı. Aynı şekilde meclis üyelerimiz de seminere yoğun katılım gerçekleştirdi. Yaklaşık olarak üç saat süren eğitim üyelerimizin sormuş olduğu sorular sonrası son buldu.

www.safranbolutso.org.tr

TOBB BAŞKAN YARDIMCISI ZEYTİNOĞLU SAFRANBOLU TİCARET ODASI'NI ZİYARET ETTİ

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı ve Kocaeli Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ayhan Zeytinoğlu Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası'na ziyaret etti. Ziyarette Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar'ın yanı sıra Yönetim Kurulu Üyesi Eyüp Öztürk, Meclis Başkan Yardımcısı Ahmet Savaş ve Genel Sekreter Ömer Tüfekçi hazır bulundu.

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası çalışmaları, Safranbolu'nun sorunları ve ihtiyaçları hakkında Acar'dan bilgiler aldı. Safranbolu TSO' nun çalışmalarını yakından takip ettiğini belirten Zeytinoğlu, UNESCO Dünya Miras Listesinde yer alan Safranbolu'nun ülkemiz için önemini bildiklerini ve TOBB camiası olarak gereken her türlü desteğe vermeye hazır olduklarını söyledi.

DALGALI PİYASALARDA GELECEĞİ ÖN GÖRME VE ŞİRKET YÖNETİMİ SEMİNERİ DÜZENLENDİ

Dünya Gazetesi başta olmak üzere birçok ulusal dergi ve gazetede köşe yazarlığı ayrıca NTV, CNN Türk, TRT Haber, TGRT gibi TV kanallarında düzenli olarak ekonomi ve piyasa yorumculuğu yapan ABD Merkez Bankası FED Eski Direktörü Erkin Şahinöz'ün vermiş olduğu "Dalgalı Piyasalarda Geleceği Ön Görme ve Şirket Yönetimi" Semineri Odamızın ev sahipliğinde geniş katılım ile gerçekleşti. Gündeme dair ekonomik bilgilerin verildiği seminere Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar da katıldı. Aynı şekilde meclis üyelerimiz de seminere yoğun katılım gerçekleştirdi. Yaklaşık olarak üç saat süren eğitim üyelerimizin sormuş olduğu sorular sonrası son buldu.

www.safranbolutso.org.tr

TOBB BAŞKAN YARDIMCISI ZEYTİNOĞLU SAFRANBOLU TİCARET ODASI'NI ZİYARET ETTİ

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı ve Kocaeli Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ayhan Zeytinoğlu Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası'na ziyaret etti. Ziyarette Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar'ın yanı sıra Yönetim Kurulu Üyesi Eyüp Öztürk, Meclis Başkan Yardımcısı Ahmet Savaş ve Genel Sekreter Ömer Tüfekçi hazır bulundu.

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası çalışmalarını, Safranbolu'nun sorunları ve ihtiyaçları hakkında Acar'dan bilgiler aldı. Safranbolu TSO' nun çalışmalarını yakından takip ettiğini belirten Zeytinoğlu, UNESCO Dünya Miras Listesinde yer alan Safranbolu'nun ülkemiz için önemini bildiklerini ve TOBB camiası olarak gereken her türlü desteğe vermeye hazır olduklarını söyledi.

**İSTİHDAM
SEFERBERLİĞİ
2019**

**BURASI
SAFRANBOLU
BURADA
İŞ VAR**

istihdamseferberligi.org

#BurasiTürkiyeBuradaİşVar #BuradaİşVarTeşvikPaketi

